

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie

Op voorstel van de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. In artikel 1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, vervangen bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie;”;

2° punt 2° wordt opgeheven.

Art. 3. In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 29 juni 2018 en 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° vóór punt 1° en punt 1°/1, die punt 1°/1 en punt 1°/2 worden, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1° aanmerkelijke marktmacht: een onderneming wordt geacht aanmerkelijke marktmacht te hebben als ze, alleen of samen met andere ondernemingen, een aan machtspositie gelijkwaardige positie bezit, namelijk een economische kracht die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en uiteindelijk consumenten te gedragen;"

2° er wordt een punt 1°/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/3 Berec: het orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie, opgericht bij verordening (EU) 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot instelling van het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (Berec) en het Bureau voor ondersteuning van Berec (Berec-Bureau), tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1211/2009;"

3° er wordt een punt 1°/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/4 bijbehorende dienst: een bij een elektronisch communicatienetwerk of een elektronische communicatiedienst behorende dienst die het aanbieden, het zelf verstrekken of het geautomatiseerd aanbieden van diensten via dat netwerk of die dienst mogelijk maakt of ondersteunt of het potentieel hiertoe bezit en die voorwaardelijke toegangssystemen en elektronische programmagidsen (EPG's), alsmede andere diensten zoals identiteit, locatie en presentie-informatiediensten omvat;"

4° er wordt een punt 1°/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/5 bijbehorende faciliteiten: de bij een elektronisch communicatienetwerk of een elektronische communicatiedienst behorende diensten, fysieke infrastructuur en andere faciliteiten of elementen die het aanbieden van diensten via dat netwerk of die dienst mogelijk maken of ondersteunen of het potentieel hiertoe bezitten en die gebouwen of toegangen tot gebouwen, bekabeling van gebouwen, antennes, torens en andere ondersteunende constructies, kabelgoten, kabelbuizen, masten, mangaten en straatkasten omvatten;"

5° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

"8° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, al dan niet gebaseerd op een permanente infrastructuur of gecentraliseerde beheercapaciteit, en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen van radio-omroep en televisie over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, voor zover deze voor overdracht van signalen van radio-omroep en televisie worden gebruikt, waaronder satellietomroepnetwerken, vaste

(circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele netwerken, elektriciteitsnetten, etheromroepnetwerken en kabelomroepnetwerken;”;

6° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° elektronische communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding via elektronische communicatienetwerken aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen van radio-omroep en televisie;”;

7° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° geavanceerde digitale eindapparatuur: kastjes met converter en decoder en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van de digitale interactieve omroepdiensten;”;

8° er wordt een punt 14°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“14°/1 interconnectie: een specifiek type toegang dat tussen exploitanten van openbare netwerken wordt gerealiseerd door het fysiek en logisch verbinden van openbare elektronische communicatienetwerken die door dezelfde of een andere onderneming worden gebruikt om het de gebruikers van een onderneming mogelijk te maken te communiceren met die van dezelfde of van een andere onderneming of toegang te hebben tot diensten die door een andere onderneming worden aangeboden, wanneer die diensten worden aangeboden door de betrokken partijen of andere partijen die toegang hebben tot het netwerk;”;

9° er wordt een punt 21°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“21°/1 netwerk met zeer hoge capaciteit: hetzij een elektronisch communicatienetwerk dat ten minste tot aan het distributiepunt volledig uit optische-vezelelementen bestaat, hetzij een elektronisch communicatienetwerk dat, in gebruikelijke piekomsomstandigheden, in staat is om soortgelijke netwerkprestaties te bieden wat betreft downlink- en uplinkbandbreedte, veerkrachtigheid van het netwerk, parameters met betrekking tot fouten, latentietijden en de veranderingen daarin. De netwerkprestaties kunnen ook als vergelijkbaar worden beschouwd als de eindgebruiker een andere gebruikservaring heeft vanwege de inherent verschillende kenmerken van het medium dat op het netwerk wordt aangesloten;”;

10° punt 39° wordt vervangen door wat volgt:

“39° satellietomroepnetwerk: een elektronisch communicatienetwerk waardoor radio-omroep- en televisiesignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via satelliet aan het algemene publiek worden doorgegeven;”;

11° punt 42° wordt vervangen door wat volgt:

“42° systeem voor voorwaardelijke toegang: elke technische maatregel, authenticatiesysteem en/of regeling waarbij toegang tot een beschermde omroepdienst in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging;”.

12° er wordt een punt 45°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"45°/1: transnationale markten: overeenkomstig artikel 65 van richtlijn (EU) 2018/1972 gedefinieerd markten die de Europese Unie of een aanzienlijk, zich over meer dan één lidstaat uitstrekkend, deel daarvan beslaan;"

Art. 4. Aan artikel 133, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 februari 2021, worden de volgende zinnen toegevoegd:

"Het voornemen om wijzigingen aan het FM-frequentieplan, aan de erkenningen en aan de voorwaarden en procedures met betrekking tot het verwerven of verlengen van frequentiegebruiksrechten zoals bepaald in deze afdeling aan te brengen, wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Belanghebbenden, met inbegrip van gebruikers en consumenten, kunnen voorafgaand aan de beslissing over deze wijzigingen, hun standpunt over die wijzigingen bekend maken gedurende een raadplegingsprocedure die minimaal vier weken duurt en die wordt georganiseerd op de wijze en door de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst."

Art. 5. Aan artikel 136 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De erkenningen worden toegekend op basis van objectieve, transparante, concurrentiebevorderende, niet-discriminerende en proportionele criteria."

Art. 6. In artikel 147 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "uitsluitend via een kabel-, ethernetwerk of via het internet doorgeven" vervangen door de woorden "niet via analoge terrestrische radio-omroepnetwerken uitzenden".

Art. 7. In artikel 148, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zin "Het maatschappelijk doel van die omroeporganisaties bestaat in het verzorgen van radioprogramma's via een kabelomroepnetwerk, een etheromroepnetwerk, een satellietomroepnetwerk of via het internet." vervangen door de volgende zin "Het maatschappelijk doel van de omroeporganisaties, vermeld in artikel 147, bestaat in het verzorgen van radioprogramma's om ze ter beschikking te stellen van het publiek en ze te leveren via elektronische communicatienetwerken, met uitsluiting van analoge terrestrische radio-omroepnetwerken."

Art. 8. In artikel 149 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3. De kennisgeving, vermeld in paragraaf 2, is niet vereist voor erkende landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties die hun programma's doorgeven of beschikbaar stellen via andere elektronische communicatienetwerken dan analoge terrestrische radio-omroepnetwerken."

Art. 9. In artikel 185, het laatst gewijzigd bij decreet van 29 juni 2018, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1/1 wordt het woord "192" vervangen door het woord "191";

2° in paragraaf 3 wordt het woord "drie" vervangen door het woord door "vijf".

Art. 10. In artikel 186, §3, 6° en 7°, en artikel 187, eerste lid, 5° en 6°, van hetzelfde decreet, worden de woorden "Europese Gemeenschap" vervangen door de woorden "Europese Unie".

Art. 11. Artikel 189 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 189. De Vlaamse Regulator voor de Media definieert de relevante markten, in het bijzonder de relevante geografische markten, voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten in de Vlaamse Gemeenschap en houdt daarbij zoveel mogelijk rekening met de aanbeveling van de Europese Commissie inzake relevante markten voor producten en diensten, hierna de "Aanbeveling" genoemd, en met de richtsnoeren van de Europese Commissie voor marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht, hierna de "AMM-richtsnoeren" genoemd.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media een relevante markt definieert die verschilt van de markten die in de Aanbeveling van de Europese Commissie zijn gedefinieerd, legt hij zijn ontwerp voor in een openbare raadpleging als vermeld in artikel 192/14, en brengt hij de Europese Commissie daarvan op de hoogte conform artikel 192/15."

Art. 12. Artikel 190 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 190. §1. De Vlaamse Regulator voor de Media onderzoekt of de relevante markt, die conform artikel 189 wordt bepaald, aan al de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° er zijn hoge en niet-tijdelijke toegangsbelemmeringen van structurele, wettelijke of reglementaire aard;
- 2° er is geen vooruitzicht op daadwerkelijke mededinging binnen de relevante periode, gezien de toestand van de mededinging die op infrastructuur gebaseerd is en andere mededinging die aan de toegangsbelemmeringen ten grondslag ligt;
- 3° het mededingingsrecht alleen is niet voldoende om het vastgestelde marktfalen op adequate wijze aan te pakken.

De relevante markten die in de Aanbeveling van de Europese Commissie zijn vermeld, worden geacht te voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, tenzij de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat niet is voldaan aan een of meer van de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, voor de geografische markt in kwestie.

§2. Bij het onderzoek, vermeld in paragraaf 1, beoordeelt de Vlaamse Regulator voor de Media ontwikkelingen vanuit een toekomstgericht perspectief indien op die relevante markt geen regelgeving op basis van dit artikel is opgelegd. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt bij die beoordeling rekening met elk van de volgende elementen:

- 1° marktontwikkelingen die van invloed zijn op de waarschijnlijkheid dat de relevante markt naar daadwerkelijke mededinging neigt;
- 2° elke vorm van concurrentiedruk, op wholesale- en op retailniveau, ongeacht de vraag of de bronnen van die druk worden beschouwd als elektronische communicatienetwerken, elektronische communicatiediensten of andere types

diensten of toepassingen die vanuit het oogpunt van de eindgebruiker vergelijkbaar zijn, en ongeacht de vraag of die druk deel uitmaakt van de relevante markt;

- 3° andere soorten opgelegde regelgeving of maatregelen waardoor de relevante markt dan wel de verwante retailmarkt of -markten gedurende de periode in kwestie worden beïnvloed;
- 4° regelgeving die is opgelegd op andere relevante markten.

§3. Als de Vlaamse Regulator voor de Media na afloop van het onderzoek, vermeld in paragraaf 1, van oordeel is dat de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, zijn vervuld, identificeert hij de onderneming of ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op de relevante markt.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan een onderneming die aanmerkelijke marktmacht bezit op een specifieke markt aanwijzen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht op een nauw verwante markt als de koppelingen tussen beide markten zodanig zijn dat de marktmacht op de specifieke markt op de nauw verwante markt zo kan worden gebruikt dat de marktmacht van de onderneming wordt vergroot. De Vlaamse Regulator voor de Media kan correctiemaatregelen opleggen als vermeld in artikel 192/1, 192/2, 192/3 en 192/6, om een dergelijk gebruik op de nauw verwante markt te voorkomen.”.

Art. 13. Artikel 191 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 14 oktober 2016, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 191. §1. De Vlaamse Regulator voor de Media legt ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op een relevante markt een of meer van de verplichtingen op, vermeld in artikel 192/1 tot en met 192/7, en in artikel 192/11.

Op basis van het beginsel van de evenredigheid kiest de Vlaamse Regulator voor de Media voor de minst ingrijpende manier om de problemen aan te pakken die in de marktanalyse, vermeld in artikel 190, zijn geconstateerd.

De verplichtingen, vermeld in het eerste lid:

- 1° zijn gebaseerd op de aard van het probleem dat de Vlaamse Regulator voor de Media in zijn marktanalyse vastgesteld heeft;
- 2° zijn proportioneel en houden als dat mogelijk is rekening met de kosten en de baten;
- 3° zijn gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1;
- 4° worden opgelegd na een openbare raadpleging als vermeld in artikel 192/14;
- 5° worden meegedeeld conform artikel 192/15.

De Vlaamse Regulator voor de Media legt de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, alleen op aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, zonder afbreuk te doen aan:

- 1° de noodzaak aan internationale afspraken te voldoen;
- 2° de maatregelen die de Vlaamse Regulator voor de Media heeft genomen om een passende toegang, interconnectie en interoperabiliteit van diensten te waarborgen, vermeld in artikel 200/2;

- 3° de bepalingen over de persoonlijke levenssfeer in de sector van de elektronische communicatie waarbij verplichtingen worden opgelegd aan andere ondernemingen dan de ondernemingen die aangewezen zijn als onderneming met een aanmerkelijke marktmacht;
- 4° de verplichtingen over de colocatie en het gedeelde gebruik van netwerkelementen en de bijbehorende faciliteiten als vermeld in artikel 200, §1/1;
- 5° de verplichtingen over een gescheiden boekhouding voor operatoren die beschikken over uitsluitende of bijzondere rechten in andere sectoren dan die van de elektronische communicatie conform artikel 198, eerste lid, 2°, en artikel 202, eerste lid, 3°.

Binnen het kader van de noodzaak om aan internationale afspraken te voldoen, vermeld in het vierde lid, 1°, brengt de Vlaamse Regulator voor de Media de Europese Commissie op de hoogte van beslissingen om voor ondernemingen geldende verplichtingen op te leggen, te wijzigen of op te heffen volgens de procedure, vermeld in artikel 192/15.

§2. Indien de Vlaamse Regulator voor de Media in uitzonderlijke omstandigheden voornemens is aan ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht andere verplichtingen met betrekking tot toegang of interconnectie op te leggen dan die vermeld in artikel 192/1 tot en met 192/7 en artikel 192/11, vraagt hij daarvoor toestemming aan de Europese Commissie

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media legt de verplichtingen, vermeld in artikel 192/13, alleen op aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op een retailmarkt overeenkomstig artikel 190, §3, als al de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1° de Vlaamse Regulator voor de Media stelt vast, op basis van een marktanalyse die conform artikel 190, §1, is uitgevoerd, dat er op de afgebakende retailmarkt niet genoeg mededinging is;
- 2° de Vlaamse Regulator voor de Media concludeert dat de verplichtingen, die met toepassing van artikel 192/1 tot en met 192/6 zijn opgelegd, niet zouden leiden tot de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1.

§4. Als de Vlaamse Regulator voor de Media na afloop van het onderzoek, vermeld in artikel 190, §1, oordeelt dat de voorwaarden, vermeld in artikel 190, §1, niet zijn vervuld, legt hij geen enkele verplichting op als vermeld in artikel 192/1 tot en met 192/7 en artikel 192/11, en trekt hij de bestaande verplichtingen in.

De Vlaamse Regulator voor de Media waarborgt dat voor de partijen waarop een dergelijke intrekking van verplichtingen een invloed heeft, een passende opzeggingstermijn in acht wordt genomen die wordt bepaald door een evenwicht tot stand te brengen tussen de volgende aspecten:

- 1° de noodzaak om te zorgen voor een duurzame overgang voor de begunstigten van die verplichtingen en de eindgebruikers,
- 2° keuze voor de eindgebruikers;
- 3° waarborgen dat de regelgeving niet langer van kracht blijft dan noodzakelijk is.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media een opzeggingstermijn als vermeld in het tweede lid, bepaalt, kan hij bij bestaande overeenkomsten inzake toegang specifieke

voorwaarden en opzeggingstermijnen vaststellen. De Vlaamse Regulator stelt de duur en de nadere regels van deze opzeggingstermijnen vast.

§5. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt de beslissingen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 4:

- 1° binnen vijf jaar na de aanneming van een vorige beslissing als vermeld in paragraaf 1;
- 2° binnen drie jaar na de goedkeuring van een nieuwe Aanbeveling door de Europese Commissie, voor de markten van die aanbeveling waarvoor nog niet eerder een kennisgeving is gedaan bij de Europese Commissie conform artikel 192/15.

Uiterlijk vier maanden vóór de periode, vermeld in het eerste lid, 1°, verstreken is, kan de Vlaamse Regulator voor de Media bij de Europese Commissie een gemotiveerd voorstel indienen om die periode met ten hoogste één jaar te verlengen.

De termijnen, vermeld in het eerste lid, worden met zes maanden verlengd als de Vlaamse Regulator voor de Media de bijstand van Berec vraagt bij de voltooiing van de analyse van de markt en de verplichtingen die moeten worden opgelegd.

De marktanalyse en de verplichtingen die conform paragraaf 1 tot en met 4 worden opgelegd, blijven van kracht tot de inwerkingtreding van de volgende marktanalyse.

§6. De Vlaamse Regulator voor de Media raadpleegt de Belgische Mededingingsautoriteit in verband met de ontwerpbeslissingen, vermeld in artikel 190, §3, en in §4, eerste lid van dit artikel, om haar advies te krijgen over:

- 1° de bepaling van de relevante markt, vermeld in artikel 189, vanuit geografisch oogpunt en vanuit het product;
- 2° de beoordeling van de voorwaarden, vermeld in artikel 190, §1, eerste lid;
- 3° de identificatie van de ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op de relevante markt, vermeld in artikel 190, §3.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de Belgische Mededingingsautoriteit raadplegen over andere onderwerpen met betrekking tot het mededingingsrecht.

Als het advies van de Belgische Mededingingsautoriteit vermeld in het eerste en tweede lid dertig dagen na ontvangst van de vraag van de Vlaamse Regulator voor de Media niet is verstrekt, zet de Vlaamse Regulator voor de Media de procedure voort.

§7. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt rekening met het effect van nieuwe marktontwikkelingen, bijvoorbeeld in verband met commerciële overeenkomsten, met inbegrip van overeenkomsten over mede-investeringen, die invloed hebben op de concurrentiedynamiek. Als de nieuwe marktontwikkelingen niet belangrijk genoeg zijn om aanleiding te geven tot een nieuwe marktanalyse als vermeld in artikel 190, §1, oordeelt de Vlaamse Regulator voor de Media onmiddellijk of het nodig is de verplichtingen te evalueren die opgelegd zijn aan de ondernemingen die aangewezen zijn als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht, en eerdere beslissingen te wijzigen, onder meer door verplichtingen in te trekken of nieuwe verplichtingen op te leggen, om te garanderen dat die verplichtingen blijven voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, derde lid. De gewijzigde verplichtingen mogen pas worden

opgelegd na een openbare raadpleging en een mededeling als vermeld in artikel 192/14 en 192/15.”.

Art. 14. Artikel 192 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 192. Bij de transnationale markten die de Europese Commissie heeft omschreven, dragen de Vlaamse Regulator voor de Media en de andere betrokken nationale regulerende instanties samen zorg voor de uitvoering van de marktanalyse, waarbij de AMM-richtsnoeren maximaal in acht worden genomen. Ze spreken zich op gecoördineerde wijze uit over de volgende elementen:

- 1° of er al dan niet van aanmerkelijke marktmacht sprake is;
- 2° over het opleggen, handhaven, wijzigen of opheffen van de verplichtingen vermeld in artikel 191, §1.

De betrokken nationale regulerende instanties brengen de Europese Commissie samen op de hoogte van hun ontwerpmaatregelen betreffende de marktanalyse en van eventuele wettelijke verplichtingen op grond van artikel 192/15.

Als er geen transnationale markten zijn, kan de Vlaamse Regulator voor de Media met een of meer nationale regulerende instanties van andere lidstaten ook samen de Europese Commissie op de hoogte brengen van hun ontwerpmaatregelen betreffende de marktanalyse en van eventuele wettelijke verplichtingen, als ze van mening zijn dat de marktvoorwaarden in hun respectieve rechtsgebieden voldoende homogeen zijn.”.

Art 15. Artikel 192/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 192/1. §1. De Vlaamse Regulator voor de Media kan conform artikel 191, §1, verplichtingen inzake transparantie met betrekking tot interconnectie of toegang opleggen op grond waarvan ondernemingen nader genoemde informatie openbaar moeten maken, zoals boekhoudkundige informatie, tarieven, technische specificaties, netwerkkennmerken en verwachte ontwikkelingen daarvan, alsook eisen en voorwaarden voor levering en gebruik, met inbegrip van voorwaarden tot wijziging van de toegang tot of het gebruik van diensten en toepassingen, namelijk wat betreft migratie van legacy-infrastructuur, als die voorwaarden door de lidstaten zijn toegestaan in overeenstemming met het Europese Unierecht.

§2. Als voor een onderneming verplichtingen inzake non-discriminatie gelden, kan de Vlaamse Regulator voor de Media van die onderneming eisen dat ze een referentieofferte publiceert die voldoende gespecificeerd is om te garanderen dat de ondernemingen niet hoeven te betalen voor faciliteiten die voor de gewenste dienst niet nodig zijn. Die referentieofferte bevat een beschrijving van de offertes in kwestie, uitgesplitst in diverse elementen naargelang van de marktbehoeften, en van de eisen en voorwaarden die daaraan verbonden zijn, met inbegrip van de tarieven.

De Vlaamse Regulator voor de Media keurt elke nieuwe referentieofferte goed vóór ze wordt gepubliceerd. De Vlaamse Regulator voor de Media kan onder meer eisen dat een referentieofferte wordt gewijzigd om uitvoering te geven aan de verplichtingen, vermeld in dit decreet.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media preciseert welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd die informatie moet zijn en op welke wijze die informatie wordt gepubliceerd.

§4. Als een onderneming verplichtingen heeft in verband met wholesaletoegang tot netwerkinfrastructuur als vermeld in artikel 192/4 en 192/5, zorgt de Vlaamse Regulator voor de Media ervoor dat een referentieofferte wordt gepubliceerd waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de richtsnoeren van Berec wat betreft de minimumcriteria voor een referentieofferte. De Vlaamse Regulator voor de Media zorgt ervoor dat in voorkomend geval kernprestatie-indicatoren en de bijbehorende dienstverleningsniveaus worden vastgesteld en hij ziet toe op de naleving ervan. Daarnaast legt de Vlaamse Regulator voor de Media zo nodig bij voorbaat de boetebedragen voor het niet naleven van de kernprestatie-indicatoren en de bijbehorende dienstverleningsniveaus vast conform het recht van de Europese Unie en het nationale recht.”.

Art. 16. Artikel 192/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 192/2. In het kader van de toepassing van artikel 190, §3, en artikel 191, §1, kan de Vlaamse Regulator verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie of toegang opleggen.”.

Art. 17. Artikel 192/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 192/3. In het kader van de toepassing van artikel 191, §1, kan de Vlaamse Regulator voor de Media het voeren van gescheiden boekhoudingen voorschrijven voor bepaalde activiteiten die met interconnectie of toegang verband houden.

De Vlaamse Regulator kan van een verticaal geïntegreerde onderneming eisen dat deze opening van zaken geeft over haar wholesaleprijzen en verrekenprijzen, onder andere om ervoor te zorgen dat de non-discriminatievoorschriften vermeld in artikel 192/2, nageleefd worden of om, als dat nodig is, onbillijke kruissubsidiering te voorkomen.

De Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt welk boekhoudkundig model en welke boekhoudkundige methode de onderneming, vermeld in het tweede lid, gebruikt.

De onderneming wijst een erkende bedrijfsrevisor aan die op kosten van de onderneming toeziet op de naleving van de beslissingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid. Nadat die erkende bedrijfsrevisor een rapport heeft opgesteld, maakt de Vlaamse Regulator voor de Media ieder jaar een verklaring bekend over de inachtneming van de verplichting om gescheiden boekhoudingen te voeren en om de nadere regels die daarbij horen, na te leven.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media kan alle boekhoudkundige documenten, met inbegrip van gegevens over van derden ontvangen inkomsten, opvragen om het toezicht op de naleving van verplichtingen inzake transparantie en non-discriminatie te

vergemakkelijken. De Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt de termijn waarin de documenten worden verstrekt.

De Vlaamse Regulator voor de Media mag informatie publiceren die bijdraagt tot een open en concurrentiegericht markt, met inachtneming van de regels inzake vertrouwelijkheid van de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 235, §2.”.

Art. 18. Artikel 192/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 oktober 2016, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 192/4. De Vlaamse Regulator voor de Media kan conform artikel 191, §1, ondernemingen verplichten om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van civieltechnische voorzieningen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, gebouwen of toegangen tot gebouwen, kabels in gebouwen inclusief bedrading, antennes, torens en andere ondersteuningsgebouwen, palen, masten, kabelgoten, leidingen, inspectieputten, mangaten en straatkasten, als de Vlaamse Regulator voor de Media op basis van de marktanalyse concludeert dat het weigeren van toegang of het verlenen van toegang onder onredelijke voorwaarden met hetzelfde effect de ontwikkeling belemmert van een markt die gekenmerkt is door duurzame concurrentie, en niet in het belang van de eindgebruiker is.

De Vlaamse Regulator voor de Media mag een onderneming verplichten om toegang te verlenen conform dit artikel, ongeacht of de activa die door de verplichtingen worden beïnvloed, deel uitmaken van de betrokken markt in overeenstemming met de marktanalyse, op voorwaarde dat de verplichting noodzakelijk en evenredig is met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1.”.

Art. 19. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/5. §1. Conform artikel 191, §1, kan de Vlaamse Regulator voor de Media ondernemingen verplichten om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van specifieke netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten, onder andere als de Vlaamse Regulator voor de Media van mening is dat het weigeren van toegang of het opleggen van onredelijke voorwaarden met hetzelfde effect de ontwikkeling van een retailmarkt die gekenmerkt is door duurzame concurrentie, belemmert of niet in het belang van de eindgebruiker is.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan ondernemingen onder meer de volgende verplichtingen opleggen:

- 1° derden toegang verlenen tot en hun het gebruik toestaan van specifieke fysieke netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten, in voorkomend geval met inbegrip van ontbundelde toegang tot het aansluitnetwerk en subnetwerk;
- 2° derden toegang verlenen tot specifieke actieve of virtuele netwerkelementen en -diensten;
- 3° te goeder trouw onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang;
- 4° toegang tot faciliteiten die al verleend is, niet intrekken;
- 5° op wholesalebasis specifieke diensten aanbieden voor doorverkoop door derden;

- 6° open toegang verlenen tot technische interfaces, protocollen of andere kerntechnologieën die onmisbaar zijn voor de interoperabiliteit van diensten of virtuele netwerkdiensten;
- 7° colocatie of andere vormen van gedeeld gebruik van bijbehorende faciliteiten aanbieden;
- 8° specifieke diensten aanbieden die nodig zijn voor de interoperabiliteit van de eind-tot-einddiensten die aan gebruikers worden geleverd;
- 9° toegang verlenen tot operationele ondersteuningssystemen of vergelijkbare softwaresystemen die nodig zijn om billijke concurrentie bij het aanbieden van diensten te waarborgen;
- 10° zorgen voor interconnectie van netwerken of netwerkfaciliteiten;
- 11° toegang verschaffen aan verwante diensten zoals identiteit, locatie en presentie-informatiediensten.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de verplichtingen, vermeld in het tweede lid, aan voorwaarden aangaande billijkheid, redelijkheid en opportuniteit onderwerpen.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media overweegt of het passend is om een of meer van de verplichtingen, vermeld in paragraaf 1, op te leggen, in het bijzonder als hij onderzoekt, in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, of en hoe dergelijke verplichtingen moeten worden opgelegd, analyseert de Vlaamse Regulator voor de Media of andere vormen van toegang tot wholesale-inputs op dezelfde of een verwante wholesalemarkt voldoende zouden zijn om het geconstateerde probleem in het belang van de eindgebruikers aan te pakken. Die beoordeling omvat commerciële aanbiedingen inzake toegang, gereguleerde toegang op grond van artikel 200/2 of bestaande dan wel geplande gereguleerde toegang tot andere wholesale-inputs op grond van dit artikel. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt met volgende elementen rekening:

- 1° de technische en economische levensvatbaarheid van het gebruik of de installatie van concurrerende faciliteiten, in het licht van het tempo van de marktontwikkeling, rekening houdend met de aard van en het soort interconnectie of toegang, inclusief de levensvatbaarheid van andere toeleveringsproducten zoals toegang tot kabelgoten;
- 2° de verwachte technologische ontwikkeling die van invloed is op het ontwerp en het beheer van netwerken;
- 3° de noodzaak om technologieneutraliteit te waarborgen om de partijen in staat te stellen hun eigen netwerken te ontwerpen en te beheren;
- 4° de haalbaarheid van de aangeboden toegangsverlening, rekening houdend met de beschikbare capaciteit;
- 5° de initiële investering die de eigenaar van de faciliteit heeft gedaan, rekening houdend met de verrichte overheidsinvesteringen en de risico's die aan de investering verbonden zijn, in het bijzonder rekening houdend met investeringen in netwerken met zeer hoge capaciteit en de risiconiveaus voor die netwerken;
- 6° de noodzaak om op lange termijn de concurrentie in stand te houden, met speciale aandacht voor economisch doeltreffende concurrentie op basis van de infrastructuur en innovatieve bedrijfsmodellen die bevorderlijk zijn voor duurzame concurrentie, zoals de modellen op basis van mede-investeringen in netwerken;
- 7° in voorkomend geval, de intellectuele-eigendomsrechten die van toepassing zijn;
- 8° het verlenen van pan-Europese diensten.

§3. Als de Vlaamse Regulator voor de Media conform artikel 191, §1, overweegt om verplichtingen op grond van artikel 192/4 of van dit artikel op te leggen, onderzoekt hij of louter de oplegging van verplichtingen conform artikel 192/4 een evenredig middel is om de concurrentie en de belangen van de eindgebruiker te bevorderen.

§4. Als een onderneming in overeenstemming met de bepalingen van dit artikel verplicht wordt om toegang te verlenen, kan de Vlaamse Regulator voor de Media technische of operationele voorwaarden opleggen aan de aanbieder of de gebruikers van die toegang als dat nodig is om de normale werking van het netwerk te garanderen. Verplichtingen om specifieke technische normen of specificaties te volgen, zijn in overeenstemming met de normen en specificaties die de Europese Commissie vaststelt.”.

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/6. §1. De Vlaamse Regulator voor de Media kan conform artikel 191, §1, verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole opleggen, inclusief verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen, voor het verlenen van specifieke interconnectie- en/of toegangstypes, als uit een marktanalyse blijkt dat de onderneming in kwestie de prijzen door het ontbreken van werkelijke concurrentie op een buitensporig hoog peil kan handhaven of de marges kan uithollen, ten nadele van de eindgebruikers.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt of verplichtingen inzake prijscontrole passend zijn, houdt hij rekening met de noodzaak om de mededinging te bevorderen en met de belangen van de eindgebruikers op lange termijn op het gebied van de implementatie en de toepassing van nieuwe generatienetwerken, en met name van netwerken met zeer hoge capaciteit. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt rekening met de investeringen die de onderneming heeft gedaan, in het bijzonder om investeringen aan te moedigen, ook in nieuwe generatienetwerken. Als de Vlaamse Regulator voor de Media van mening is dat verplichtingen inzake prijscontrole passend zijn, laat hij toe dat de onderneming een redelijke opbrengst krijgt uit haar kapitaalinbreng, waarbij hij de specifieke risico's van een bepaald nieuw netwerkproject waarin wordt geïnvesteerd in aanmerking neemt.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan beslissen om geen verplichtingen op grond van dit artikel op te leggen of in stand te houden als hij vaststelt dat er sprake is van een aantoonbare retailprijsbeperking en dat een verplichting die conform artikel 192/1 tot en met 192/5 is opgelegd, inclusief een economische-repliceerbaarheidstoets die conform artikel 192/2 is opgelegd, voor effectieve en niet-discriminerende toegang zorgt.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media beslist om verplichtingen inzake prijscontrole op te leggen betreffende toegang tot bestaande netwerkelementen, houdt hij ook rekening met de voordelen van voorspelbare en stabiele wholesaleprijzen ten aanzien van het waarborgen van efficiënte markttoegang en afdoende stimulansen die erop gericht zijn dat alle ondernemingen nieuwe en verbeterde netwerken uitrollen.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media ziet erop toe dat regelingen om kosten terug te verdienen, en tarifieringsmethoden die worden opgelegd, erop gericht zijn de uitrol van

nieuwe en verbeterde netwerken alsmede de efficientie en duurzame concurrentie te bevorderen en de eindgebruiker maximaal en op duurzame wijze voordeel te bieden. In dat verband kan de Vlaamse Regulator voor de Media ook rekening houden met beschikbare prijzen van vergelijkbare concurrerende markten.

§3. Als voor een onderneming een verplichting inzake kostenoriëntering van haar tarieven geldt, is het aan haar om aan te tonen dat de tarieven worden bepaald op basis van de kosten, verhoogd met een redelijk investeringsrendement. Om de kosten die verbonden zijn aan efficiënte dienstverlening, te berekenen, kan de Vlaamse Regulator voor de Media boekhoudkundige kostenberekeningsmethoden gebruiken die los staan van de methoden die de onderneming gebruikt. De Vlaamse Regulator voor de Media kan een onderneming verplichten volledige verantwoording af te leggen over haar tarieven en die onderneming verplichten om die tarieven aan te passen als dat nodig is.

§4. De Vlaamse Regulator voor de Media zorgt ervoor dat, als de invoering van een kostentoerekeningssysteem verplicht wordt gesteld met het oog op prijscontrole, een beschrijving van dat systeem voor het publiek beschikbaar wordt gesteld waarin ten minste de hoofdcategorieën waarin de kosten worden ingedeeld, en de regels voor de toerekening van de kosten worden vermeld. De inachtneming van het kostentoerekeningssysteem wordt op kosten van de onderneming geverifieerd door een erkende revisor, die elk jaar een verklaring van overeenstemming opstelt die de Vlaamse Regulator voor de Media publiceert.”.

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/7. §1. Ondernemingen die conform artikel 190 zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht in een of meer relevante markten, kunnen conform de procedure, vermeld in artikel 192/10, en conform de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, afspraken aanbieden om de uitrol van een nieuw netwerk met zeer hoge capaciteit dat tot aan de gebouwen van de eindgebruiker of het basisstation uit optische-vezelcomponenten bestaat, open te stellen voor mede-investeringen door andere aanbieders van elektronische communicatienetwerken of -diensten.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media de afspraken, vermeld in het eerste lid, evalueert, gaat hij na of het aanbod van mede-investeringen voldoet aan elk van de volgende voorwaarden:

- 1° het aanbod geldt op elk moment van de levensduur van het netwerk voor alle aanbieders van elektronische communicatienetwerken of -diensten;
- 2° het aanbod biedt andere mede-investeerders die aanbieders van elektronische communicatienetwerken of -diensten zijn, de mogelijkheid om daadwerkelijk en duurzaam te concurreren in downstreammarkten waarop de onderneming die als onderneming met aanmerkelijke marktmacht aangewezen is, actief is, onder voorwaarden die onder meer het volgende omvatten:
 - a) billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden die toegang bieden tot de volledige capaciteit van het netwerk voor zover de mede-investering ervoor geldt;
 - b) flexibiliteit wat betreft de waarde en looptijd van de deelname van elke mede-investeerder;
 - c) de mogelijkheid om die deelname in de toekomst uit te breiden;

- d) wederzijdse rechten die de mede-investeerders verlenen na de uitrol van infrastructuur die is medegefinancierd;
- 3° de onderneming maakt het aanbod tijdig bekend en, als de onderneming niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 192/11, eerste lid, maakt ze het aanbod ten minste zes maanden voor de uitrol van het nieuwe netwerk bekend. De termijn kan op grond van nationale omstandigheden worden verlengd;
- 4° toegang vragende partijen die niet deelnemen aan de mede-investering, kunnen van bij de aanvang genieten van dezelfde kwaliteit, snelheid en voorwaarden en hetzelfde eindgebruikersbereik als beschikbaar vóór de uitrol, samen met een mechanisme van aanpassing in de tijd dat door de Vlaamse Regulator voor de Media wordt bevestigd in het licht van de ontwikkelingen op de relevante retailmarkten, en dat de prikkels voor de deelname aan de mede-investeringen in stand houdt. Dat mechanisme zorgt ervoor dat partijen die toegang vragen, toegang krijgen tot de elementen met zeer hoge capaciteit van het netwerk, en dit op een tijdstip en op basis van transparante en niet-discriminerende voorwaarden die passen bij de risiconiveaus waaraan de diverse mede-investeerders in verschillende stadia van de uitrol zijn blootgesteld en met inachtneming van de mededingingscontext op de retailmarkten;
- 5° het aanbod voldoet ten minste aan de criteria, vermeld in paragraaf 5, en is te goeder trouw gedaan.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media, rekening houdend met de resultaten van de markttoets die conform artikel 192/10, §2, is uitgevoerd, constateert dat de aangeboden mede-investeringsafspraken voldoet aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, maakt hij die afspraak bindend conform artikel 192/10, §3, en legt hij met betrekking tot de elementen van het nieuwe netwerk met zeer hoge capaciteit die onder de afspraken vallen, geen extra verplichtingen op grond van artikel 191, §1, op, op voorwaarde dat ten minste één potentiële mede-investeerder een overeenkomst over mede-investering heeft gesloten met de onderneming die als onderneming met aanmerkelijke marktmacht aangewezen is.

Het eerste lid doet geen afbreuk aan de toepassing van de regelgeving op omstandigheden die niet voldoen aan de voorwaarden van paragraaf 1, rekening houdend met de resultaten van eventueel conform artikel 192/10, §2, uitgevoerde markttoetsen, maar die de mededinging beïnvloeden en in aanmerking worden genomen voor de toepassing van artikel 190 en 191.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regulator voor de Media in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden conform 191 tot en met 192/6 oplossingen opleggen, in stand houden of aanpassen met betrekking tot nieuwe netwerken met zeer hoge capaciteit om significante problemen met de mededinging op specifieke markten aan te pakken, als de Vlaamse Regulator voor de Media constateert dat die problemen met de mededinging, gelet op de bijzondere eigenschappen van die markten, anders niet zouden worden aangepakt.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media monitort voortdurend de naleving van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, en kan de onderneming die is aangewezen als een onderneming met aanmerkelijke marktmacht, ertoe verplichten jaarlijkse nalevingsverklaringen in te dienen. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media om beslissingen te nemen op grond van artikel

220/1 als zich een geschil voordoet tussen ondernemingen in verband met een overeenkomst inzake mede-investeringen op grond waarvan ze worden geacht te voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

§4. Bij de toepassing van dit artikel houdt de Vlaamse Regulator voor de Media rekening met de richtsnoeren van Berec ter bevordering van de consistente toepassing door de nationale regulerende instanties van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, en de criteria, vermeld in paragraaf 5.

§5. Als de Vlaamse Regulator voor de Media een aanbieding betreffende mede-investeringen op grond van paragraaf 1 beoordeelt, controleert hij of ten minste aan de volgende criteria is voldaan:

- 1° de aanbieding betreffende mede-investeringen staat op niet-discriminerende basis open voor alle ondernemingen gedurende de levensduur van het netwerk dat door middel van een aanbieding betreffende mede-investeringen is aangelegd. De onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht, kan in de aanbieding redelijke voorwaarden betreffende de financiële capaciteit van ondernemingen opnemen.
- 2° de aanbieding betreffende mede-investeringen is transparant, namelijk:
 - a) de aanbieding is beschikbaar en gemakkelijk te vinden op de website van de onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht;
 - b) de volledige voorwaarden, inclusief alle bijzonderheden, worden ter beschikking gesteld van alle potentiële bidders die belangstelling voor de aanbieding hebben, met inbegrip van de rechtsvorm van de overeenkomst betreffende mede-investering en, als dat relevant is, de belangrijkste governancevoorschriften van het mede-investeringsvehikel;
 - c) het proces, waaronder het stappenplan voor de oprichting en ontwikkeling van het mede-investeringsproject, wordt van tevoren vastgesteld, wordt op duidelijke wijze schriftelijk aan alle potentiële mede-investeerders uiteengezet, en alle significante mijlpalen worden op niet-discriminerende wijze aan alle ondernemingen meegedeeld;
- 3° de aanbieding betreffende mede-investeringen omvat voorwaarden voor potentiële investeerders op basis waarvan duurzame mededinging op lange termijn wordt bevorderd, namelijk:
 - a) aan alle ondernemingen worden billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden aangeboden voor de deelname aan een overeenkomst betreffende de mede-investering naargelang van het tijdstip waarop ze partij worden, onder meer voorwaarden betreffende een verplichte financiële bijdrage voor de verwerving van specifieke rechten, voorwaarden betreffende de bescherming van de mede-investeerders op grond van die rechten, zowel tijdens de aanlegfase als tijdens de exploitatiefase, en voorwaarden betreffende de deelname aan en eventuele opzegging van de overeenkomst betreffende mede-investering. Niet-discriminerende voorwaarden houden in dit verband niet in dat aan alle potentiële mede-investeerders precies dezelfde voorwaarden, met inbegrip van financiële voorwaarden, worden aangeboden, maar dat alle varianten van de aangeboden voorwaarden gerechtvaardigd zijn op basis van dezelfde objectieve, transparante, niet-discriminerende en voorspelbare criteria, zoals het aantal vastgelegde eindgebruikerslijnen;

- b) de aanbidding voorziet in flexibiliteit wat betreft de waarde en looptijd van de verbintenissen die elke mede-investeerder aangaat. Bij de vaststelling van de financiële bijdrage die elke mede-investeerder levert, wordt rekening gehouden met het feit dat vroege investeerders grotere risico's lopen en eerder kapitaal inbrengen;
 - c) een geleidelijk toenemende premie wordt als gerechtvaardigd beschouwd voor verbintenissen die in een later stadium worden aangegaan en voor nieuwe mede-investeerders die instappen in de mede-investering nadat het project van start is gegaan, zodat rekening wordt gehouden met afnemende risico's en wordt voorkomen dat er prikkels van uitgaan om kapitaal niet in een vroeg stadium in te brengen;
 - d) de overeenkomst betreffende de mede-investering staat toe dat mede-investeerders verkregen rechten overdragen aan andere mede-investeerders of aan derden die bereid zijn partij te worden bij de overeenkomst betreffende de mede-investering, op voorwaarde dat de overnemende partij verplicht wordt om alle oorspronkelijke verplichtingen na te leven die in het kader van de overeenkomst betreffende de mede-investering aan de overdragende partij zijn opgelegd;
 - e) de mede-investeerders verlenen elkaar onder billijke en redelijke voorwaarden wederzijdse rechten betreffende toegang tot de infrastructuur waarop de mede-investering betrekking heeft, met als doel het downstream aanbieden van diensten, onder meer aan eindgebruikers, overeenkomstig transparante voorwaarden die duidelijk zijn vastgelegd in de aanbidding betreffende mede-investeringen en de daaropvolgende overeenkomst, met name als de mede-investeerders individueel en afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor de implementatie van specifieke onderdelen van het netwerk. Als een mede-investeringsvehikel wordt gecreeerd, voorziet dat, direct of indirect, in toegang tot het netwerk voor alle mede-investeerders, op basis van de gelijkwaardigheid van inputs en onder billijke en redelijke voorwaarden, met inbegrip van financiële voorwaarden waarin rekening is gehouden met de verschillende risiconiveaus die de afzonderlijke mede-investeerders aanvaarden;
- 4° met de aanbidding betreffende mede-investeringen wordt een duurzame investering gewaarborgd waarmee waarschijnlijk tegemoetgekomen wordt aan toekomstige behoeften doordat nieuwe netwerkelementen worden geïmplementeerd die aanzienlijk bijdragen tot de implementatie van netwerken met een zeer hoge capaciteit.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan naast de criteria, vermeld in het eerste lid, aanvullende criteria bepalen als die noodzakelijk zijn om te zorgen voor toegankelijkheid voor potentiële investeerders van de mede-investering, in het licht van specifieke plaatselijke omstandigheden en van de marktstructuur.”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/8. §1. Als de Vlaamse Regulator voor de Media beslist dat de passende verplichtingen die zijn opgelegd met toepassing van artikel 192/1 tot en met 192/6, er niet in geslaagd zijn daadwerkelijke concurrentie tot stand te brengen en dat er belangrijke en blijvende concurrentieproblemen of markttekortkomingen zijn vastgesteld

met betrekking tot het aanbod op wholesaleniveau op bepaalde markten voor toegangsproducten, kan hij bij wijze van uitzonderlijke maatregel een verplichting opleggen aan een verticaal geïntegreerde onderneming om haar activiteiten die verband houden met het aanbieden van de desbetreffende toegangsproducten op wholesaleniveau, in een onafhankelijk opererende bedrijfseenheid te plaatsen.

De onafhankelijk opererende bedrijfseenheid, vermeld in het eerste lid, levert toegangsproducten en -diensten aan alle ondernemingen, met inbegrip van andere bedrijfseenheden binnen de moedermaatschappij. Ze doet dat binnen dezelfde tijdsperiode en tegen dezelfde voorwaarden, met inbegrip van de prijs en de kwaliteit van de dienstverlening, en door middel van dezelfde systemen en processen.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media het voornemen heeft om functionele scheiding verplicht te stellen, dient hij daarvoor een verzoek in bij de Europese Commissie. Dat verzoek bevat al de volgende gegevens:

- 1° een bewijs dat de beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in paragraaf 1, rechtvaardigt;
- 2° een gemotiveerde evaluatie die besluit dat er binnen een redelijke termijn weinig of geen kans is op daadwerkelijke en duurzame concurrentie die op infrastructuur gegrond is;
- 3° een analyse van de verwachte impact op de volgende actoren en aspecten:
 - a) de Vlaamse Regulator voor de Media;
 - b) de onderneming, met name op de werknemers van de gescheiden bedrijfseenheid;
 - c) de elektronische-communicatiesector als geheel;
 - d) de stimuli om te investeren in de elektronische-communicatiesector, vermeld in punt c), met name in verband met de noodzaak om voor sociale en territoriale cohesie te zorgen;
 - e) andere belanghebbenden, met name de verwachte impact op de mededinging op het gebied van infrastructuur en eventuele gevolgen voor de consument die daaruit voortvloeien;
- 4° een analyse van de redenen waarom die verplichting het efficiëntste middel is om de geïdentificeerde mededingingsproblemen of de markttekortkomingen op te lossen.

§3. De ontwerpmaatregel, vermeld in paragraaf 2, omvat de volgende elementen:

- 1° de exacte aard en het niveau van scheiding, waarbij de rechtsstatus van de afzonderlijke bedrijfseenheid wordt vermeld;
- 2° de identificatie van de activa van de afzonderlijke bedrijfseenheid en de producten of diensten die die eenheid moet leveren;
- 3° de bestuursregelingen om te zorgen voor de onafhankelijkheid van het personeel dat in dienst is bij de afzonderlijke bedrijfseenheid, en de overeenkomstige stimulerende maatregelen;
- 4° voorschriften om te zorgen voor de naleving van de verplichtingen;
- 5° voorschriften om te zorgen voor transparantie van de operationele procedures voor de belanghebbenden;
- 6° een toezichtprogramma om te zorgen voor naleving, met inbegrip van de publicatie van een jaarverslag.

Naar aanleiding van het besluit van de Europese Commissie, vermeld in artikel 191, §2, over de ontwerpmaatregel, vermeld in het eerste lid, voert de Vlaamse Regulator voor de Media een gecoördineerde analyse uit van de verschillende markten die verbonden zijn met het toegangsnetwerk conform de procedure, vermeld in artikel 190. Op basis van die analyse legt de Vlaamse Regulator voor de Media, conform artikel 192/14 en 192/15, verplichtingen op, of beslist ze om verplichtingen te handhaven, te wijzigen of in te trekken.

§4. Een onderneming die functionele scheiding kreeg opgelegd, kan worden onderworpen aan alle in de artikelen 192/1 tot en met 192/6 bedoelde verplichtingen op elke specifieke markt wanneer is vastgesteld dat het een onderneming betreft die overeenkomstig artikel 190 is aangewezen als een onderneming met aanmerkelijke marktmacht, of andere verplichtingen die door de Europese Commissie zijn goedgekeurd.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/9. §1. Ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht in een of verschillende markten conform artikel 190, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media ten minste drie maanden vooraf op de hoogte van hun voornemen om hun plaatselijke toegangsnetwerkactiva of een belangrijk deel ervan over te dragen aan een afzonderlijke rechtseenheid met een verschillende eigenaar, of een afzonderlijke bedrijfseenheid op te richten om aan alle retailers, met inbegrip van de eigen retailafdelingen, volledige equivalente toegangsproducten te verstrekken.

De ondernemingen, vermeld in het eerste lid, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media ook op de hoogte van eventuele veranderingen van het voornemen, vermeld in het eerste lid, en ook van het eindresultaat van het scheidingsproces.

De ondernemingen, vermeld in het eerste lid, kunnen ook afspraken inzake toegangsvoorwaarden aanbieden die van toepassing zullen zijn op hun netwerk tijdens een implementatieperiode nadat de voorgestelde vorm van de scheiding is geïmplementeerd, teneinde effectieve en niet-discriminerende toegang door derden te waarborgen. Het aanbod van afspraken is voldoende gedetailleerd, onder meer wat betreft het tijdschema voor de implementatie en de looptijd opdat de Vlaamse Regulator voor de Media zijn taken conform paragraaf 2 kan uitvoeren. Die afspraken kunnen een langere periode bestrijken dan de maximale periode voor marktbeoordelingen, vermeld in artikel 191, §5.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media onderzoekt welk effect de voorgenomen transactie heeft, in voorkomend geval in combinatie met de aangeboden afspraken, op de bestaande regulerende verplichtingen, vermeld in dit decreet.

Hiertoe voert de Vlaamse Regulator voor de Media conform de procedure, vermeld in artikel 190, een analyse uit van de verschillende markten die verbonden zijn aan het toegangsnetwerk. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt daarbij alle afspraken die de onderneming aanbiedt, in acht en houdt in het bijzonder rekening met de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1. In het kader daarvan raadpleegt de Vlaamse

Regulator voor de Media derden conform artikel 192/14 en richt zich daarbij in het bijzonder op derden waarop de beoogde transactie rechtstreeks invloed heeft.

Op basis van de analyse, vermeld in het tweede lid, legt de Vlaamse Regulator voor de Media conform artikel 192/14 en 192/15 verplichtingen op, of beslist hij om verplichtingen te handhaven, te wijzigen of in te trekken. In voorkomend geval wordt de procedure, vermeld in artikel 192/11, toegepast.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan in zijn beslissing bepalen dat de afspraken in hun geheel of gedeeltelijk bindend zijn. In afwijking van artikel 191, §5, kan de Vlaamse Regulator voor de Media bepalen dat de afspraken in hun geheel of gedeeltelijk bindend zijn voor de hele periode waarvoor ze worden aangeboden.

§3. Als de aangeboden afspraken niet afdoende zijn om de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1, te verwezenlijken, kan de juridisch of operationeel gescheiden bedrijfseenheid waarvan conform artikel 190 is vastgesteld dat ze op een specifieke markt aanmerkelijke marktmacht heeft, onverminderd artikel 192/11, worden onderworpen aan alle verplichtingen, vermeld in artikel 192/1 tot en met 192/6, of aan andere verplichtingen die de Europese Commissie op grond van artikel 191, §2, heeft toegestaan.

§4. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt toezicht op de implementatie van de afspraken die de ondernemingen aanbieden en die hij conform paragraaf 2 bindend heeft gemaakt. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt de verlenging van die afspraken in overweging als de looptijd waarvoor ze oorspronkelijk zijn aangeboden, is verstreken.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/10. §1. Ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, kunnen aan de Vlaamse Regulator voor de Media afspraken aanbieden in verband met de voorwaarden voor toegang of mede-investeringen, of beide, die voor hun netwerken gelden. Die afspraken hebben onder meer betrekking op:

- 1° samenwerkingsregelingen inzake de beoordeling van passende en evenredige verplichtingen op grond van artikel 191;
- 2° mede-investeringen in netwerken met zeer hoge capaciteit op grond van artikel 192/7;
- 3° doeltreffende en niet-discriminerende toegang voor derde partijen op grond van artikel 192/9 tijdens een implementatieperiode van vrijwillige scheiding door een verticaal geïntegreerde onderneming of nadat de voorgestelde vorm van scheiding is geïmplementeerd.

Om de Vlaamse Regulator voor de Media in staat te stellen zijn beoordeling op grond van paragraaf 2 uit te voeren, is het aanbod voor afspraken voldoende gedetailleerd, onder meer wat betreft het tijdstip en de reikwijdte van de implementatie ervan en de duur ervan. Die afspraken kunnen een langere periode bestrijken dan de maximumperiode voor marktanalyse, vermeld in artikel 191, §5.

§2. Teneinde de afspraken die een onderneming op grond van paragraaf 1 heeft aangeboden, te beoordelen, verricht de Vlaamse Regulator voor de Media, tenzij die

afspraken duidelijk niet aan een of meerdere desbetreffende voorwaarden of criteria voldoen, een markttoets, met name betreffende de aangeboden voorwaarden, door het organiseren van een raadpleging van belanghebbende partijen, in het bijzonder derde partijen die rechtstreekse gevolgen ondervinden. Mogelijke mede-investeerdere of partijen die toegang vragen, kunnen zich uitspreken over de conformiteit van de aangeboden afspraken met de toepasselijke voorwaarden, vermeld in artikel 191, 192/7 of 192/9, en kunnen veranderingen voorstellen.

Wat betreft de krachtens dit artikel aangeboden afspraken houdt de Vlaamse Regulator voor de Media bij de beoordeling van verplichtingen op grond van artikel 191, §1, derde lid, in het bijzonder rekening met:

- 1° bewijsmateriaal inzake de billijke en redelijke aard van de aangeboden afspraken;
- 2° het openstaan van de afspraken voor alle marktdeelnemers;
- 3° de tijdige beschikbaarheid van toegang onder billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden, onder meer tot netwerken met zeer hoge capaciteit, voordat aanverwante retaildiensten worden aangeboden;
- 4° de algemene mate waarin de aangeboden afspraken duurzame mededinging op downstreammarkten mogelijk maken en de uitrol en ingebruikneming van netwerken met zeer hoge capaciteit in samenwerkingsverband faciliteren ten behoeve van eindgebruikers.

De Vlaamse Regulator voor de Media deelt, rekening houdend met alle standpunten die tijdens de raadpleging zijn geuit, en met de mate waarin die standpunten representatief zijn voor de verschillende belanghebbenden, aan de onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht, zijn voorlopige conclusies mee over de vraag of de aangeboden afspraken voldoen aan de toepasselijke doelstellingen, criteria en procedures, vermeld in dit artikel en artikel 191, 192/7 of 192/9. De Vlaamse Regulator voor de Media deelt ook mee onder welke voorwaarden hij zou kunnen overwegen om de afspraken bindend te maken. De onderneming kan haar initiele aanbod herzien om rekening te houden met de conclusies van de Vlaamse Regulator voor de Media en met het oog op het voldoen aan de criteria, vermeld in dit artikel en aan de criteria, vermeld in artikel 191, 192/7 of 192/9, die van toepassing zijn.

§3. Onverminderd artikel 192/7, §2, eerste lid, kan de Vlaamse Regulator voor de Media een beslissing nemen om de afspraken geheel of gedeeltelijk bindend te maken.

In afwijking van artikel 191, §5, kan de Vlaamse Regulator voor de Media bepaalde afspraken of alle afspraken bindend maken voor een van de volgende perioden:

- 1° voor de hele periode waarvoor het aanbod geldt;
- 2° voor een periode van minimaal zeven jaar in geval van mede-investeringsafspraken die op grond van artikel 192/7, §2, eerste lid, bindend zijn gemaakt.

Zoals bepaald in artikel 192/7 laat dit artikel de toepassing van de marktanalyseprocedure op grond van artikel 190 en het opleggen van verplichtingen op grond van artikel 191, §1, onverlet.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media afspraken op grond van dit artikel bindend maakt, onderzoekt hij de volgende aspecten:

- 1° met toepassing van artikel 191, §7, de gevolgen van die beslissing voor de marktontwikkeling;
- 2° het al dan niet passend zijn van verplichtingen die hij heeft opgelegd of die hij, bij gebrek aan afspraken, overwoog op te leggen op grond van artikel 191, §7, of artikel 192/1 tot en met 192/6.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media conform artikel 192/15 de Europese Commissie, Berec en de nationale regulerende instanties van andere lidstaten op de hoogte brengt van een ontwerpmaatregel als vermeld in artikel 191, brengt hij de Europese Commissie, Berec en de nationale regulerende instanties van andere lidstaten ook op de hoogte van de beslissing tot vaststelling van de afspraak.

§4. De Vlaamse Regulator voor de Media monitort, controleert en waarborgt de naleving van de afspraken die hij conform paragraaf 3 bindend heeft gemaakt op dezelfde manier als de manier waarop hij de naleving van de verplichtingen die met toepassing van artikel 191, §1, zijn opgelegd, monitort, controleert en waarborgt.

De Vlaamse Regulator voor de Media overweegt de verlenging van de periode waarvoor de afspraken bindend zijn gemaakt, als de initiele periode verstrijkt.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media concludeert dat een onderneming niet heeft voldaan aan de afspraken die conform paragraaf 3 bindend zijn gemaakt, kan hij die onderneming conform artikel 228 sancties opleggen. Onverminderd de procedure, vermeld in artikel 220, §4, kan de Vlaamse Regulator voor de Media de verplichtingen die conform artikel 191, §7, zijn opgelegd, opnieuw evalueren.”.

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/11 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/11. Als de Vlaamse Regulator voor de Media een onderneming die niet actief is op een retailmarkt voor elektronische communicatiediensten conform artikel 190, §3, aanwijst als een onderneming met aanmerkelijke marktmacht op een of meer wholesalemarkten, gaat hij na of die onderneming aan al de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° alle bedrijven en bedrijfsonderdelen binnen de onderneming, alle bedrijven waarover dezelfde uiteindelijke eigenaar zeggenschap heeft, maar die niet noodzakelijk volledig in zijn bezit zijn, en eventuele aandeelhouders die zeggenschap kunnen uitoefenen over de onderneming, ontplooiën alleen activiteiten op wholesalemarkten voor elektronische communicatiediensten en beogen dat ook in de toekomst te doen, en ontplooiën dus geen activiteiten op een retailmarkt voor elektronische communicatiediensten die in de Europese Unie aan eindgebruikers worden verstrekt;
- 2° de onderneming is niet gebonden aan een enkele en afzonderlijke downstream actieve onderneming die activiteiten ontplooit op een retailmarkt voor elektronische communicatiediensten die aan eindgebruikers worden verstrekt, op grond van een exclusieve overeenkomst of een overeenkomst die feitelijk neerkomt op een exclusieve overeenkomst.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media concludeert dat aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan, kan hij aan die onderneming alleen verplichtingen

op grond van artikel 192/2 en 192/5, of verplichtingen met betrekking tot eerlijke en redelijke prijzen opleggen als dat gerechtvaardigd is op basis van een marktanalyse, inclusief een prospectieve beoordeling van het waarschijnlijke gedrag van de onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de verplichtingen die conform dit artikel aan de onderneming worden opgelegd, op elk moment heroverwogen als hij concludeert dat niet meer aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan, en hij past voor zover passend de artikelen 190 tot en met 192/6 toe. De ondernemingen brengen de Vlaamse Regulator voor de Media zonder onnodige vertraging op de hoogte van elke wijziging in de omstandigheden die relevant zijn voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°.

De Vlaamse Regulator voor de Media heroverweegt ook de verplichtingen die conform dit artikel aan de onderneming zijn opgelegd, als hij op basis van bewijsdocumenten betreffende de voorwaarden die de onderneming aan haar downstreamklanten aanbiedt, concludeert dat er concurrentieproblemen zijn ontstaan of dreigen te ontstaan waardoor de eindgebruikers worden benadeeld en het noodzakelijk is een of meer van de verplichtingen, vermeld in artikel 192/1, 192/3, 192/4 of 192/6, op te leggen of de verplichtingen die conform het tweede lid zijn opgelegd, aan te passen.

Het opleggen van verplichtingen en de heroverweging daarvan wordt uitgevoerd conform artikel 192/14 en 192/15.”.

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/12 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/12. §1. Ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht in een of verschillende markten conform artikel 190, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media vooraf en tijdig op de hoogte als ze beogen over te gaan tot buitenbedrijfstelling of vervanging door nieuwe infrastructuur van delen van het netwerk, met inbegrip van legacy-infrastructuur die nodig is om een kopernetwerk te gebruiken waarop verplichtingen van toepassing zijn op grond van artikel 191 tot en met 192/11.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media waarborgt dat het proces van buitenbedrijfstelling of vervanging transparante tijdschema's en voorwaarden omvat, inclusief een passende opzeggingstermijn voor de overgang. De Vlaamse Regulator voor de Media stelt vast dat, als dat nodig is, alternatieve producten van ten minste vergelijkbare kwaliteit beschikbaar zijn die toegang verstrekken tot de opgewaardeerde netwerkinfrastructuur die in de plaats komt van de vervangen elementen zodat de concurrentie en de rechten van de eindgebruikers worden verzekerd.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de verplichtingen betreffende activa waarvan buitenbedrijfstelling of vervanging is beoogd, intrekken als hij heeft gecontroleerd dat de aanbieder van toegang aan al de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft passende voorwaarden voor de migratie tot stand gebracht, onder meer door een alternatief toegangsproduct van ten minste vergelijkbare kwaliteit beschikbaar te stellen waarmee partijen die toegang vragen, dezelfde eindgebruikers kunnen bereiken als met de legacy-infrastructuur;

- 2° hij voldoet aan de voorwaarden en het proces waarvan de Vlaamse Regulator voor de Media overeenkomstig dit artikel op de hoogte gebracht is.

Een intrekking als vermeld in het tweede lid, wordt conform artikel 192/14 en 192/15, uitgevoerd.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/13 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/13. §1. Met toepassing van artikel 191, §3, legt de Vlaamse Regulator voor de Media passende nadere verplichtingen op als vermeld in paragraaf 2, aan ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op een specifieke retailmarkt conform artikel 190, §3.

§2. Verplichtingen die met toepassing van paragraaf 1 worden opgelegd, zijn gebaseerd op de aard van het geconstateerde probleem en evenredig en verantwoord in het licht van de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1.

Om de belangen van de eindgebruiker te beschermen en tegelijkertijd daadwerkelijke mededinging te stimuleren, kan de Vlaamse Regulator voor de Media aan ondernemingen als vermeld in paragraaf 1, de volgende verplichtingen opleggen:

- 1° passende retailprijssplafonds;
- 2° verplichtingen om individuele tarieven te controleren;
- 3° verplichtingen om de tarieven af te stemmen op de kosten of prijzen op vergelijkbare markten.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media zorgt ervoor dat, indien een onderneming aan regelgeving inzake retailtarieven of andere desbetreffende retailcontroles is onderworpen, de noodzakelijke en geeigende kostentoerekeningssystemen worden toegepast.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan nader bepalen welk model en welke boekhoudkundige methodes moeten worden gehanteerd. De inachtneming van het kostentoerekeningssysteem wordt op kosten van de onderneming geverifieerd door een erkende revisor, die elk jaar een verklaring van overeenstemming opstelt die de Vlaamse Regulator voor de Media publiceert.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/14 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/14. De Vlaamse Regulator voor de Media organiseert een voorafgaande openbare raadpleging van minstens dertig dagen als hij:

- 1° het voornemen heeft om met toepassing van deze titel maatregelen te nemen;
- 2° het voornemen heeft om met toepassing van titel II beperkingen op te leggen die een belangrijke impact op de betrokken markt hebben.

De openbare raadpleging, vermeld in het eerste lid, wordt georganiseerd met inachtneming van de regels inzake vertrouwelijkheid van de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 235, §2 en met inachtneming van de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens.

In uitzonderlijke omstandigheden kan de periode van de openbare raadpleging, vermeld in het eerste lid, minder dan dertig dagen bedragen.

De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert zijn raadplegingsprocedure.

De Vlaamse Regulator voor de Media richt een centraal online-informatiepunt op waar inzage verkregen kan worden in alle lopende raadplegingsprocedures met betrekking tot door de Vlaamse Regulator voor de Media voorgenomen maatregelen die een belangrijke impact hebben op elektronische communicatiemarkten.

De Vlaamse Regulator voor de Media maakt de resultaten van een openbare raadpleging openbaar met inachtneming van de regels over de vertrouwelijkheid van de bedrijfsgegevens en over de bescherming van persoonsgegevens. De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert zijn ontwerpbeslissing zoals eventueel gewijzigd na de openbare raadpleging, vermeld in dit artikel.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de openbare raadpleging en van de bekendmaking van de resultaten ervan. Deze regels hebben minstens betrekking op de bekendmaking van de raadpleging, de voorwaarden voor deelname aan de raadpleging, de duur van de raadpleging en de rapportering over de raadpleging.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 192/15 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 192/15. §1. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt elke ontwerpmaatregel die hij wil nemen bekend en deelt die, met een bijgevoegde motivering, mee aan de Europese Commissie, aan Berec en aan de nationale regulerende instanties van andere lidstaten, voor zover deze maatregel invloed heeft op de handel tussen de lidstaten en erop gericht is:

- 1° een passende toegang en interconnectie, of de interoperabiliteit van de diensten op te leggen conform artikel 200/2;
- 2° een relevante markt te definiëren die verschilt van de markten die in de Aanbeveling van de Europese Commissie, vermeld in artikel 189, tweede lid, zijn gedefinieerd;
- 3° conform artikel 190, §1, tweede lid, vast te stellen dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden vermeld in artikel 190, §1, eerste lid;
- 4° te bepalen of de kenmerken van een markt die conform artikel 190, §3, eerste lid, en artikel 191, §3, als relevante markt gedefinieerd is, van die aard zijn dat het al dan niet gerechtvaardigd is om regelgevingsverplichtingen op te leggen;
- 5° na een beslissing als vermeld in punt 4°, de onderneming of ondernemingen te identificeren met een aanmerkelijke marktmacht op die markt, overeenkomstig artikel 190, §3, eerste lid;
- 6° regulerende verplichtingen voor de onderneming of ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op te leggen, te wijzigen of in te trekken conform artikel 191, §1 tot en met §4.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt zoveel mogelijk rekening met de opmerkingen die de Europese Commissie, Berec en de nationale regulerende instanties

van de andere lidstaten hem binnen een maand na de kennisgeving van de ontwerpbeslissing hebben bezorgd.

§3. Als de ontwerpbeslissing conform paragraaf 6 of 10 is gewijzigd, kan de Vlaamse Regulator voor de Media een openbare raadpleging starten conform artikel 192/14 en brengt hij opnieuw de Europese Commissie op de hoogte van het gewijzigde ontwerp conform paragraaf 1.

§4. De Vlaamse Regulator voor de Media brengt de Europese Commissie en Berec op de hoogte van de definitieve aanneming van de ontwerpmaatregel, vermeld in paragraaf 1.

§5. De Vlaamse Regulator voor de Media stelt de definitieve aanneming van de ontwerpmaatregel met twee maanden uit als al de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1° de ontwerpbeslissing vermeld in paragraaf 1 heeft betrekking op:
 - a) het definiëren van een relevante markt die verschilt van de markten die de Europese Commissie heeft gedefinieerd;
 - b) het aanwijzen van een onderneming die, hetzij individueel of samen met andere ondernemingen, een aanmerkelijke marktmacht op een relevante markt bezit;
- 2° de ontwerpbeslissing zou van invloed zijn op de handel tussen de lidstaten;
- 3° de Europese Commissie heeft de Vlaamse Regulator voor de Media binnen een maand vanaf de kennisgeving, vermeld in paragraaf 1, meegedeeld dat de ontwerpbeslissing een belemmering voor de interne markt opwerpt of ze heeft meegedeeld dat ze ernstige twijfels heeft over de verenigbaarheid van de ontwerpbeslissing met het Europese Unierecht.

§6. Als de Europese Commissie binnen de termijn van twee maanden, vermeld in paragraaf 5, een besluit neemt dat de intrekking van de ontwerpbeslissing eist, wijzigt de Vlaamse Regulator voor de Media zijn ontwerpbeslissing of trekt ze in binnen zes maanden na de datum van het besluit van de Europese Commissie.

§7. Als de Europese Commissie binnen een maand vanaf de kennisgeving van de ontwerpbeslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media overeenkomstig artikel 192/5 meedeelt aan de Vlaamse regulator voor de Media dat de ontwerpbeslissing, die erop gericht is een verplichting aan een onderneming met aanmerkelijke marktmacht op te leggen, te wijzigen of in te trekken, een obstakel opwerpt voor de interne markt of ernstige twijfels uit over de verenigbaarheid met het Europese Unierecht, stelt de Vlaamse Regulator voor de Media zijn beslissing uit met drie bijkomende maanden.

§8. Binnen de termijn van drie maanden, vermeld in paragraaf 7, werken de Europese Commissie, Berec en de Vlaamse Regulator voor de Media nauw samen om de meest geschikte en effectieve maatregel te identificeren, rekening houdend met de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1 en houden zij rekening met de standpunten van marktdeelnemers en de noodzaak om te zorgen voor de ontwikkeling van een consequente regelgevingspraktijk.

§9. Als binnen zes weken vanaf het begin van de periode van drie maanden, vermeld in paragraaf 7, Berec een advies uitbrengt over de kennisgeving van de Europese Commissie, vermeld in paragraaf 7, waarin Berec aangeeft de ernstige twijfels van de

Europese Commissie te delen, kan de Vlaamse Regulator voor de Media, voor het einde van de drie maanden, vermeld in paragraaf 7, de volgende handelingen stellen:

- 1° zijn ontwerpbeslissing wijzigen of intrekken, waarbij hij zoveel mogelijk rekening houdt met de kennisgeving van de Europese Commissie, vermeld in paragraaf 7, en met het voormelde advies van Berec;
- 2° zijn ontwerpbeslissing handhaven.

§10. Als Berec de ernstige twijfels van de Europese Commissie niet deelt of geen advies uitbrengt of als de Vlaamse Regulator voor de Media zijn ontwerpbeslissing wijzigt of handhaaft conform paragraaf 9, kan de Europese Commissie binnen een maand na de periode van drie maanden, vermeld in paragraaf 7:

- 1° een met redenen omklede aanbeveling uitbrengen waarin ze de Vlaamse Regulator voor de Media vraagt de ontwerpbeslissing te wijzigen of in te trekken;
- 2° beslissen het voorbehoud dat ze gemaakt heeft overeenkomstig paragraaf 7, op te heffen.

Voor de ontwerpbeslissingen die onder artikel 192/7, §2, eerste lid, vallen, kan de Europese Commissie, indien Berec haar ernstige twijfels deelt, binnen dezelfde termijn als die welke bedoeld is in het eerste lid, een besluit nemen waarbij aan de Vlaamse Regulator voor de Media wordt gevraagd om zijn ontwerp in te trekken.

Binnen een maand vanaf de uitvaardiging van de aanbeveling van de Europese Commissie, vermeld in het eerste lid, 1°, of de opheffing van het voorbehoud, vermeld in het eerste lid, 2°, deelt de Vlaamse Regulator voor de Media aan de Europese Commissie en Berec de definitieve aangenomen beslissing mee. De voormelde periode kan verlengd worden om de Vlaamse Regulator voor de Media de mogelijkheid te bieden een openbare raadpleging over de gewijzigde ontwerpbeslissing te organiseren conform artikel 192/14.

Als de Vlaamse Regulator voor de Media beslist de ontwerpbeslissing niet te wijzigen of in te trekken op grond van de aanbeveling, vermeld in het eerste lid, 1°, verstrekt hij daarvoor een met redenen omklede rechtvaardiging.

§11. De Vlaamse Regulator voor de Media kan de ontwerpbeslissing op elk ogenblik tijdens de procedure intrekken.”.

Art. 30. In artikel 198 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf, conform artikel 219, op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelomroepnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving moet bevatten en welke latere wijzigingen ervan aan de Vlaamse Regulator voor de Media moeten worden meegedeeld.

2° een derde, vierde en vijfde lid worden toegevoegd die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering kan naast de verplichtingen, vermeld in het eerste lid aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° ze zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie;
- 2° ze zijn niet discriminerend;
- 3° ze zijn proportioneel;
- 4° ze zijn transparant.

De Vlaamse Regulator voor de Media levert binnen een week na de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, een standaardverklaring af waarin hij bevestigt dat de onderneming een kennisgeving heeft verricht conform dit artikel en artikel 219. In die verklaring wordt gestipuleerd onder welke voorwaarden de onderneming een aanvraag kan indienen met het oog op het recht om:

- 1° faciliteiten te installeren conform artikel 200;
- 2° te onderhandelen over interconnectie en toegang;
- 3° interconnectie te verkrijgen.

De Vlaamse Regulator voor de Media stuurt Berec onverwijld via elektronische weg alle kennisgevingen die hij heeft ontvangen. Hij bezorgt kennisgevingen die hij ontvangen heeft vóór 21 december 2020, uiterlijk op 21 december 2021 aan Berec”.

Art. 31. In artikel 200, §1/1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “, doch zulks pas na een passende periode van openbare raadpleging” opgeheven;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° aan het vijfde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“De verplichtingen, vermeld in het eerste en het vierde lid, zijn objectief, transparant, niet discriminerend en evenredig.”.

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 200/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 200/1. Als de Vlaamse Regulator voor de Media, in voorkomend geval met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit een relevante marktanalyse, concludeert dat de verplichtingen die conform artikel 200, §1/1, zijn opgelegd, onvoldoende de hoge en niet-tijdelijke economische of fysieke drempels voor replicatie aanpakken die ten grondslag liggen aan een bestaande of opkomende marktsituatie die de concurrentie-uitkomsten voor eindgebruikers in aanzienlijke mate beperkt, kan hij, onder billijke en redelijke voorwaarden, de toegangsverplichtingen uitbreiden voorbij het eerste punt van samenkomst of distributie, zodat een punt wordt bereikt dat volgens hem het dichtst bij eindgebruikers ligt, dat in staat is een toereikend aantal eindgebruikersverbindingen te bereiken om commercieel haalbaar te zijn voor efficiënte toegangsverzoekers. Bij het bepalen hoe ver voorbij het eerste punt van samenkomst of distributie die uitbreiding moet gaan, houdt de Vlaamse Regulator voor de Media zoveel mogelijk rekening met de betrokken Berec-richtsnoeren. Als dat gerechtvaardigd is in technisch of economisch opzicht kan de Vlaamse Regulator voor de Media actieve of virtuele toegangsverplichtingen opleggen.

De Vlaamse Regulator voor de Media legt geen verplichtingen op met toepassing van het eerste lid aan aanbieders van elektronische communicatienetwerken als hij constateert dat een van de volgende gevallen zich voordoet:

- 1° de aanbieder voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 192/11, en hij voorziet in een haalbare en vergelijkbare alternatieve manier om eindgebruikers te bereiken door aan ondernemingen onder billijke, niet-discriminerende en redelijke voorwaarden toegang tot een netwerk met zeer hoge capaciteit aan te bieden. De Vlaamse Regulator voor de Media kan die vrijstelling uitbreiden tot andere ondernemingen die onder billijke, niet-discriminerende en redelijke voorwaarden toegang tot een netwerk met zeer hoge capaciteit aanbieden;
- 2° het opleggen van verplichtingen brengt de economische of financiële levensvatbaarheid van de uitrol van een nieuw netwerk, met name door kleine lokale projecten, in het gedrang.

In afwijking van het tweede lid, 1°, kan de Vlaamse Regulator voor de Media verplichtingen opleggen aan aanbieders van elektronische communicatienetwerken die voldoen aan de criteria, vermeld in het tweede lid, 1°, als het netwerk in kwestie met openbare middelen wordt gefinancierd.

De verplichtingen die met toepassing van dit artikel worden opgelegd, zijn objectief, transparant, evenredig en niet discriminerend. Die verplichtingen worden opgelegd met toepassing van de raadplegingsprocedures, vermeld in artikel 192/14 en 192/15.”.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 200/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 200/2. De Vlaamse Regulator voor de Media kan ingrijpen om een passende toegang en interconnectie of interoperabiliteit van diensten conform deze titel en deel VI te bevorderen en, waar nodig, te waarborgen, en om de basisdoelstellingen, vermeld in artikel 223/1, te waarborgen.

De raadplegingsprocedures, vermeld in artikel 192/14 en 192/15, zijn van toepassing. Verplichtingen en voorwaarden die conform het eerste lid worden opgelegd, zijn objectief, transparant, evenredig en niet discriminerend.

De Vlaamse Regulator voor de Media stelt de procedures inzake het verkrijgen van toegang en interconnectie voor het publiek beschikbaar teneinde te waarborgen dat kleine en middelgrote ondernemingen en operatoren met een beperkt geografisch bereik kunnen profiteren van de opgelegde verplichtingen.”.

Art. 34. In artikel 201 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De licenties, vermeld in het eerste lid, worden toegekend op basis van objectieve, transparante, concurrentiebevorderende, niet-discriminerende en proportionele criteria.”;

2° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering maakt wijzigingen in de duur van de licenties, in de voorwaarden waaronder die kunnen worden verkregen, in de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan, en in het digitale frequentieplan, vermeld in paragraaf 2, op een passende wijze bekend.

Belanghebbenden, met inbegrip van gebruikers en consumenten, kunnen voorafgaand aan de beslissing over de voormelde wijziging, hun standpunt over de wijzigingen bekendmaken gedurende een raadplegingsprocedure die minimaal vier weken duurt en die wordt georganiseerd op de wijze en door de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst.";

3° in paragraaf 3 worden de woorden "om zijn eigen omroepprogramma's door te geven" vervangen door de zinsnede "om de doelstellingen van algemeen belang overeenkomstig de beheersovereenkomst, vermeld in artikel 17, §1, 1°, te verwezenlijken".

Art. 35. In artikel 202 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid, 5°, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Die vergoeding is objectief gerechtvaardigd, transparant en niet discriminerend.";

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering kan de volgende aanvullende verplichtingen verbinden aan de licenties:

- 1° technische en operationele voorwaarden ter voorkoming van schadelijke interferentie en voor de bescherming van de volksgezondheid tegen elektromagnetische velden, zoveel mogelijk rekening houdend met aanbeveling 1999/519/EG van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz - 300 GHz;
- 2° maximumduur, onder voorbehoud van wijzigingen van het nationale frequentietoewijzingsplan;
- 3° voorwaarden met betrekking tot de overdracht of verhuur van spectrumgebruiksrechten die het voorwerp uitmaken van de zendvergunning, op initiatief van de houder van de vergunning."

3° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De verplichtingen, vermeld in het derde lid, zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet discriminerend, proportioneel en transparant.".

Art. 36. In artikel 207 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "van kabelomroepnetwerken en van etheromroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen," vervangen door de woorden "van elektronische communicatienetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen".

Art. 37. In artikel 208 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Digitale televisietoestellen met een integraal scherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan dertig centimeter is en die in de Europese Unie worden verkocht of verhuurd, zijn voorzien van ten minste één open interface contrastekker, zoals genormaliseerd of in overeenstemming met een norm die is vastgesteld door een erkende Europese normalisatieorganisatie of in overeenstemming met een door de industrie algemeen aanvaarde specificatie, waarmee eenvoudige aansluiting van randapparatuur mogelijk is en die alle relevante elementen van een digitaal televisiesignaal doorlaat, met inbegrip van informatie betreffende interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten."

Art. 38. Artikel 211 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 211. Alle dienstenverdelers die diensten voor voorwaardelijke toegang aanbieden, ongeacht de wijze van doorgifte, die diensten voor toegang tot digitale televisie- en digitale radiodiensten aanbieden en waarvan de omroeporganisaties afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, voldoen aan de al de volgende voorwaarden:

- 1° ze bieden alle omroeporganisaties onder billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden die in overeenstemming zijn met de mededingingsregels van de Europese Unie, technische diensten aan met behulp waarvan de diensten van de omroeporganisatie die op digitale wijze doorgegeven worden, door gemachtigde kijkers of luisteraars kunnen worden ontvangen door middel van decoders die de dienstenverdelers beheert en die voldoen aan het mededingingsrecht van de Europese Unie;
- 2° ze voeren een gescheiden boekhouding voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang."

Art. 39. In artikel 218 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, 7°, wordt de zinsnede "artikel 192" vervangen door de zinsnede "artikel 191";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, 8°, worden de woorden "inclusief de toestand van de markt voor elektronische communicatie" toegevoegd;

3° in paragraaf 2, eerste lid, 11°, wordt de zinsnede "artikel 192/1, 192/2, 192/3, 200, § 1/1, en artikel 202, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 192/12, 200, §1/1, artikel 200/1 en 200/2";

4° in paragraaf 2, tweede lid, wordt tussen de zinsnede "in paragraaf 2" en de woorden "In geval van" de zin "Bij de uitoefening van de taken, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 7° en 11°, houdt de algemene kamer evenwel zeer zorgvuldig rekening met door Berec aangenomen richtsnoeren, adviezen, aanbevelingen, gemeenschappelijke standpunten, beste praktijken en methodologieën; en voor de taken vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 7° ook met de aanbevelingen en besluiten van de Europese Commissie die zijn aangenomen om de geharmoniseerde toepassing van richtlijn 2018/1972 te garanderen." ingevoegd;

5° paragraaf 6 wordt vervangen door wat volgt:

"§6. Als dat noodzakelijk is werkt de Vlaamse Regulator voor de Media in het kader van de toepassing van deel IV en deel V samen met de volgende actoren:

- 1° de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de Franse en Duitstalige Gemeenschap, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Unie;
- 2° de Belgische mededingingsautoriteiten;
- 3° de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België;
- 4° de Europese Commissie;
- 5° Berc.

Na een met reden omkleed verzoek van de Europese Commissie verstrekt de Vlaamse Regulator voor de Media de Europese Commissie de informatie die ze nodig heeft om haar taken op grond van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te vervullen. Als de informatie die de Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt, betrekking heeft op informatie die eerder door ondernemingen op verzoek van de Vlaamse Regulator voor de Media is verstrekt, worden die ondernemingen daarvan op de hoogte gebracht. Als de Europese Commissie conform dit artikel informatie vraagt aan de Vlaamse Regulator voor de Media die de Vlaamse Regulator voor de Media van ondernemingen verkregen heeft en als die ondernemingen erom verzoeken, verzoekt de Vlaamse Regulator voor de Media met opgave van de redenen de Europese Commissie om de verstrekte informatie niet aan regulerende instanties van andere lidstaten beschikbaar te stellen."

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 220/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 220/1. §1. Als in verband met de verplichtingen die met toepassing van deel V worden opgelegd, een geschil ontstaat tussen aanbieders van elektronische communicatienetwerken of -diensten, of tussen dergelijke ondernemingen en andere ondernemingen die genieten van de verplichtingen op het gebied van toegang of interconnectie, neemt de Vlaamse Regulator voor de Media, op verzoek van een van beide partijen, een bindende beslissing om het geschil te beslechten binnen vier maanden, behalve in uitzonderlijke omstandigheden. Alle betrokken partijen werken daarbij ten volle mee met de Vlaamse Regulator voor de Media.

Bij het beslechten van een geschil houdt de Vlaamse Regulator voor de Media rekening met de doelstellingen, vermeld in artikel 223/1.

De beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in het eerste lid, wordt openbaar gemaakt, met inachtneming van de voorschriften over vertrouwelijkheid van handelsgegevens. De Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt aan de betrokken partijen een volledig verslag van de redenen waarop de beslissing is gebaseerd.

§2. Als in verband met verplichtingen die met toepassing van deel V worden opgelegd, een geschil ontstaat tussen ondernemingen in verschillende lidstaten, kan elke partij het geschil voorleggen aan de Vlaamse Regulator voor de Media of aan de bevoegde

ationale regulerende instanties uit de andere lidstaten. Als het geschil gevolgen heeft voor de handel tussen lidstaten, wordt het door de Vlaamse Regulator voor de Media ter kennis van Berec gebracht.

De Vlaamse Regulator voor de Media houdt zoveel mogelijk rekening met de aanbeveling van Berec, waarin Berec de betrokken nationale regulerende instanties verzoekt specifieke maatregelen te nemen om het geschil te beslechten of om geen maatregelen te nemen. De Vlaamse Regulator voor de Media en/of de andere betrokken nationale regulerende instanties nemen op zo kort mogelijke termijn en in elk geval binnen een maand nadat de aanbeveling is uitgebracht, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, maatregelen om het geschil te beslechten.

In uitzonderlijke omstandigheden kan de Vlaamse Regulator voor de Media, als er een dringende noodzaak is om te handelen om de mededinging of de belangen van eindgebruikers te beschermen, op verzoek van de partijen of op eigen initiatief voorlopige maatregelen vaststellen zonder het advies van Berec af te wachten.

Deze paragraaf is niet van toepassing op geschillen betreffende de coordinatie van het frequentiespectrum.

§3. De procedure, vermeld in paragraaf 1 en 2, laat het recht van elke partij onverlet om een zaak bij de rechtbank aanhangig te maken.”

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2018, wordt een artikel 223/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 223/1. Bij de toewijzing van radiospectrum en de toepassing van deel IV en deel V streven respectievelijk de Vlaamse Regering en de Vlaamse Regulator voor de Media de volgende, in willekeurige volgorde weergegeven, algemene doelstellingen na voor zover die van toepassing zijn:

- 1° bevorderen van de connectiviteit met en de toegang tot, alsmede de benutting van netwerken met een zeer hoge capaciteit, met inbegrip van vaste, mobiele en draadloze netwerken, voor alle burgers en bedrijven van de Europese Unie;
- 2° bevorderen van de mededinging bij het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, met inbegrip van efficiënte concurrentie op basis van infrastructuur, en bij het aanbieden van elektronische communicatiediensten en bijbehorende diensten;
- 3° bijdragen tot de ontwikkeling van de interne markt door het opheffen van resterende belemmeringen voor en het bevorderen van convergerende voorwaarden voor investeringen in en het aanbieden van elektronische communicatienetwerken, elektronische communicatiediensten, bijbehorende faciliteiten en bijbehorende diensten, in de gehele Europese Unie, door het ontwikkelen van gemeenschappelijke regels en voorspelbare regelgeving en door het bevorderen van doeltreffend, efficiënt en gecoördineerd gebruik van het radiospectrum, open innovatie, het opzetten en ontwikkelen van trans-Europese netwerken, de verstrekking, de beschikbaarheid en de interoperabiliteit van pan-Europese diensten, en eind-tot-eindconnectiviteit;
- 4° bevorderen van de belangen van de burgers van de Europese Unie op de volgende wijze:

- a) door te zorgen voor connectiviteit met en ruime beschikbaarheid en benutting van netwerken met een zeer hoge capaciteit, waaronder vaste, mobiele en draadloze netwerken, en van elektronische communicatiediensten;
- b) door erop toe te zien dat op basis van daadwerkelijke mededinging optimaal kan worden geprofiteerd wat betreft keuze, prijs en kwaliteit;
- c) door de beveiliging van netwerken en diensten te handhaven;
- d) door een hoog gemeenschappelijk beschermingsniveau voor eindgebruikers te waarborgen via de nodige sectorspecifieke regels;
- e) door aandacht te schenken aan de behoeften, zoals betaalbare prijzen, van specifiek maatschappelijke groeperingen, met name eindgebruikers met een handicap, oudere eindgebruikers en eindgebruikers met speciale sociale behoeften, en ook keuzevrijheid en gelijkwaardige toegang voor eindgebruikers met een handicap.

De Vlaamse Regulator voor de Media handelt onpartijdig, objectief, transparant en op niet-discriminerende en evenredige wijze bij de uitvoering van de taken, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 42. In artikel 234 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd inlichtingen en documenten, inclusief financiële informatie, te vragen van elke natuurlijke persoon of rechtspersoon waarop dit decreet van toepassing is, als dat voor de invulling van zijn taak nodig is of als dat gevraagd is door de Europese Commissie. Elk verzoek om informatie is in evenredigheid met de uitvoering van de taak in kwestie en wordt met redenen omkleed.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “Iedere omroeporganisatie van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media, iedere dienstenverdelers, en iedere aanbieder van kabelomroepnetwerken en etheromroepnetwerken” vervangen door de woorden “Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon waarop dit decreet van toepassing is”;

3° er worden een vijfde en zesde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media duidt de termijn aan waarin de inlichtingen en de documenten, vermeld in het eerste lid, moeten worden meegedeeld, en ook het niveau van specificering en deelt de ondernemingen mee voor welk doel die informatie zal worden gebruikt.

Als de inlichtingen en de documenten, vermeld in het eerste lid, voor de Vlaamse Regulator voor de Media niet volstaan om zijn taken uit te voeren, kan hij informatie vragen aan andere relevante ondernemingen die actief zijn in de sector elektronische communicatie, de mediasector of in sectoren die er nauw mee verbonden zijn.”.

Hoofdstuk 3. Verwerking van persoonsgegevens

Art. 43. §1. De bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst om de taken uit te voeren vermeld in de artikelen 4 en 34 van dit decreet treedt op als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van deze taken.

De Vlaamse Regulator voor de Media treedt op als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van zijn taak vermeld in de artikelen 28 en 42 van dit decreet.

§2. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit decreet heeft betrekking op volgende categorieën van betrokkenen:

- 1° belanghebbenden, met inbegrip van gebruikers en consumenten;
- 2° elke natuurlijke persoon waarop het decreet betreffende radio-omroep en televisie van 27 maart 2009 van toepassing is.

§3. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit wijzigingsdecreet heeft betrekking op volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens, rijksregisternummer of identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens;
- 2° contactgegevens;
- 3° financiële gegevens;
- 4° beroepsgegevens;
- 4° adresgegevens.

§4. In uitvoering van artikel 32 van de algemene verordening gegevensbescherming worden de persoonsgegevens beveiligd volgens de dataclassificatie en de richtlijnen van het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid, opgericht overeenkomstig artikel III.74, tweede lid, 3°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

§5. De maximale bewaringstermijnen voor persoonsgegevens die op basis van dit decreet worden verwerkt, conform artikel 5,1.e van de algemene verordening gegevensbescherming, worden vastgelegd in beheersregels, conform artikel III.81, §2 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 . Bij het bepalen van die bewaartermijn dient rekening te worden gehouden met de doelstellingen van de betrokken bevraging of vraagstelling.

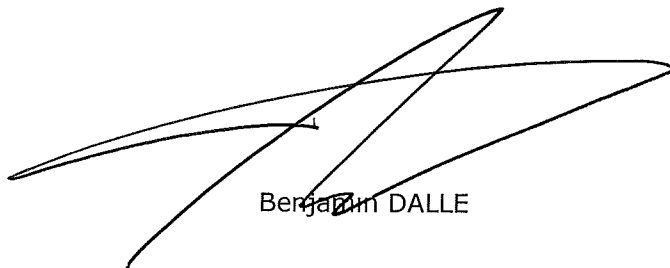
§6. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens, de beveiliging van deze gegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media,

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke.

Benjamin DALLE

**ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DE GEDEELTELIJKE OMZETTING
VAN RICHTLIJN (EU) 2018/1972 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD VAN 11 DECEMBER 2018 TOT VASTSTELLING VAN HET EUROPEES
WETBOEK VOOR ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE**

Samenvatting

Met voorliggend voorontwerp van decreet wordt Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie omgezet. Het Europees wetboek voor elektronische communicatie hervormt het Europees regelgevend kader voor telecommunicatie. Hoewel telecommunicatie een federale bevoegdheid is, hebben heel wat artikelen uit Richtlijn (EU) 2018/1972 ook betrekking op de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, zoals de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (vb. de marktregulering). Ook de Vlaamse Gemeenschap moet Richtlijn (EU) 2018/1972 gedeeltelijk omzetten, wat een wijziging van het Mediadecreet vereist. Het gaat onder meer om artikelen betreffende de marktregulering van kabel- en etheromroepnetwerken, de must-carry bepalingen, het organiseren van openbare raadplegingen en de Vlaamse Regulator voor de Media.

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen.
2. In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

"Een andere belangrijke richtlijn is het nieuwe Europees Wetboek Elektronische Communicatie (EWEC) dat de vroegere vijf telecomrichtlijnen - zijnde de Toegangsrichtlijn, Machtigingsrichtlijn, Kaderrichtlijn, Universele dienstrichtlijn en Richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie - samenbrengt en vervangt. EWEC hervormt het Europees regelgevend kader voor telecommunicatie. Hoewel telecommunicatie een federale bevoegdheid is, hebben heel wat artikelen uit EWEC ook betrekking op omroep, zoals de marktregulering. Ook de gemeenschappen moeten EWEC gedeeltelijk omzetten, wat aldus een wijziging van het mediadecreet vereist. Het gaat meer specifiek om een resem artikelen die gaan over kabelomroepnetwerken en de regulering die daarmee gepaard gaat, de netwerken die gebruik maken van frequenties, de VRM en must-carry. Een specifiek aspect van omzetting van het EWEC betreft de bepaling die de lidstaten toestaat maatregelen te nemen om DAB+ te stimuleren."

3. Met dit voorontwerp van decreet wordt het Europees wetboek voor elektronische communicatie omgezet in het Mediadecreet.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

4. Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie hebben op 11 december 2018 Richtlijn 2018/1972 (EU) tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie aangenomen (hierna: EWEC). Het EWEC werd gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 17 december 2018. Uiterlijk op 21 december 2020 moet het EWEC door de lidstaten zijn omgezet. Via voorliggend voorontwerp van decreet wordt EWEC gedeeltelijk omgezet in het Mediadecreet.
5. EWEC vormt het nieuwe Europese regelgevingskader dat de Europese elektronische-communicatiesector, die sedert eind de jaren 90 geliberaliseerd is, regelt. Het EWEC vormt een nieuwe stap in het proces van eenmaking en systematisering van de Europese teksten inzake elektronische communicatie, waartoe de eerste stappen zijn ondernomen in 2002 en daarna in 2009.
6. Op 7 maart 2002 hadden het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie vier belangrijke richtlijnen met betrekking tot elektronische communicatie aangenomen: de "Kaderrichtlijn" (2002/21/EG), de "Machtigingsrichtlijn" (2002/20/EG), de "Toegangsrichtlijn" (2002/19/EG) en de "Universeledienstrichtlijn" (2002/22/EG).
7. De oorsprong van EWEC ligt in de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, van 6 mei 2015, met als titel "Strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa". Dat initiatief heeft op 12 oktober 2016 geleid tot een voorstel voor een richtlijn die uiteindelijk EWEC zou worden.
8. Wat de vorm betreft, bestond het voorstel uit *"een horizontale herschikking van vier bestaande richtlijnen (...) die in één richtlijn zijn samengevoegd"*.
9. In hoofdzaak merkte de Commissie in haar voorstel op dat *"in de sector een aanzienlijke ontwikkeling (heeft) plaatsgevonden en (...) de rol van de sector als cruciaal element voor de online-economie belangrijker (is) geworden. De marktstructuren hebben zich ontwikkeld, waarbij de monopolistische marktmacht steeds meer aan banden wordt gelegd, en tegelijkertijd is connectiviteit een alomtegenwoordig kenmerk van het economische leven geworden"*. In het voorstel van de Commissie voor een ambitieuze revisie van het regelgevingskader ligt het accent onder meer op *"een consistent (e) (...) aanpak van spectrumbeleid en beheer" alsook de "stimulering van investeringen in snelle breedbandnetwerken"*.
10. De Europese doelstelling voor 2025 is tweevoudig. Enerzijds moeten de 5G-netwerken worden uitgerold om te zorgen voor een volledige dekking van het grondgebied, waaronder de belangrijke transportroutes over land, anderzijds de creatie van een gigabit society waarin alle Europese huishoudens, zowel in steden als daarbuiten, over een verbinding zullen beschikken met een snelheid van minstens 100 Mbps met uitzicht op 1 Gbps. Wegens de enorme bedragen die vrijgemaakt moeten worden om die doelstellingen te bereiken, is het niet denkbaar dat een overheidsfinanciering kan volstaan, vandaar de absolute noodzaak om voor de ondernemingen stimulansen te creëren om dergelijke investeringen te doen.

11. Na lange en moeizame onderhandelingen hebben het Europees Parlement en de Raad de ambities van het aanvankelijke voorstel van de Commissie getemperd maar toch zijn belangrijke innovaties overeind gebleven. Zonder volledigheid na te streven worden hier enkele voorbeelden gegeven:
- i. de toegangsverplichtingen zijn niet meer beperkt tot enkel de ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht maar neigen naar meer symmetrie, waarbij zelfs andere actoren (eigenaars van apparatuur) worden geïmpacteerd;
 - ii. om ze te stimuleren tot de aanleg van netwerken met zeer hoge capaciteit mogen de ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht aan de regulator vragen om voor een bepaalde periode vrijgesteld te worden van hun verplichtingen, voor zover ze vooraf hebben voldaan aan een aantal strikte voorwaarden;
 - iii. hoewel de regulering ervan licht blijft in vergelijking met die van de andere operatoren begint het nieuwe Europese kader rekening te houden met de “over-the-top” (OTT) aanbieders van diensten, die hun diensten niet meer aanbieden via de traditionele netwerken (bedrade of radionetwerken) maar via het internet.
12. Er dient te worden benadrukt dat de Europese wetgever voor een aantal kwesties, waaronder enkele sleutelkwesties, de zorg om het nieuwe regelgevingskader te verduidelijken overgelaten heeft aan het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (Berec) of aan de Commissie. Die punten moeten aan bod komen in richtsnoeren of aanbevelingen die nog moeten worden aangenomen. Een voorbeeld hiervan is de definitie van netwerken met zeer hoge capaciteit, waarvan de uitrol een van de doelstellingen van het EU-beleid is. Het EWEC bevat slechts een eerste aanzet van definitie, waarover een consensus bereikt kon worden tijdens het wetgevend proces. Maar de criteria van de definitie in het EWEC zullen door Berec verder moeten ingevuld worden in richtsnoeren (artikel 82 EWEC)¹. De nationale regelgevende instanties zullen daar zoveel mogelijk rekening mee moeten houden.
13. De Richtlijnen 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG en 2002/22/EG van 7 maart 2002 worden opgeheven. Een groot aantal bepalingen ervan zijn wel opgenomen in EWEC. De richtlijn 2002/58/EG betreffende privacy en elektronische communicatie zal worden vervangen door een nieuwe e-privacyverordening.
14. De Europese wetgever heeft een clause opgenomen met betrekking tot de vijfjaarlijkse herziening van het gehele regelgevingskader. De eerste deadline voor de herziening van EWEC is vastgesteld op 21 december 2025. Daarbij komen nog twee specifieke herzieningen: de ene voor de markten die onderworpen zijn aan regulering (eind 2020) en de andere voor de rechten van de eindgebruikers (eind 2021).
15. De doelstellingen van EWEC zijn opgenomen in de artikelen 3 en 4 van EWEC.

“Artikel 3 (Algemene doelstellingen)

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties bij de uitvoering van de in deze richtlijn omschreven regelgevende taken alle redelijke maatregelen treffen die noodzakelijk en evenredig zijn voor de verwezenlijking van de in lid 2

¹ De ontwerp-richtsnoeren werden aan openbare consultatie onderworpen:
https://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/download/0/9037-draft-berec-guidelines-on-very-high-capacity_0.pdf

genoemde doelstellingen. Ook de lidstaten, de Commissie, de Beleidsgroep Radiospectrum en Berec dragen bij tot de verwezenlijking van die doelstellingen.

De nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties dragen binnen hun bevoegdheden bij tot het waarborgen van de uitvoering van beleid ter bevordering van de vrijheid van meningsuiting en van informatie, culturele en talendiversiteit en pluriformiteit in de media.

2. De nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties, alsmede Berec, de Commissie en de lidstaten streven in het kader van deze richtlijn de volgende — in willekeurige volgorde weergegeven — algemene doelstellingen na:

a) bevorderen van de connectiviteit met en de toegang tot, alsmede de benutting van netwerken met een zeer hoge capaciteit, met inbegrip van vaste, mobiele en draadloze netwerken, voor alle burgers en bedrijven van de Unie;

b) bevorderen van de mededinging bij het aanbieden van elektronischecommunicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, met inbegrip van efficiënte concurrentie op basis van infrastructuur, en bij het aanbieden van elektronischecommunicatiediensten en bijbehorende diensten;

c) bijdragen tot de ontwikkeling van de interne markt door het opheffen van resterende belemmeringen voor en het bevorderen van convergerende voorwaarden voor investeringen in en het aanbieden van elektronischecommunicatienetwerken, elektronischecommunicatiediensten, bijbehorende faciliteiten en bijbehorende diensten, in de gehele Unie, door het ontwikkelen van gemeenschappelijke regels en voorspelbare regelgeving, en door het bevorderen van doeltreffend, efficiënt en gecoördineerd gebruik van het radiospectrum, open innovatie, het opzetten en ontwikkelen van trans-Europese netwerken, de verstrekking, de beschikbaarheid en de interoperabiliteit van pan-Europese diensten, en eind-tot eind connectiviteit;

d) bevorderen van de belangen van de burgers van de Unie, door te zorgen voor connectiviteit met, en ruime beschikbaarheid en benutting van netwerken met een zeer hoge capaciteit, waaronder vaste, mobiele en draadloze netwerken, en van elektronischecommunicatiediensten, door erop toe te zien dat op basis van daadwerkelijke mededinging optimaal kan worden geprofiteerd wat betreft keuze, prijs en kwaliteit, door de beveiliging van netwerken en diensten te handhaven, door een hoog gemeenschappelijk beschermingsniveau voor eindgebruikers te waarborgen via de nodige sectorspecifieke regels, en door aandacht te schenken aan de behoeften, zoals betaalbare prijzen, van specifieke maatschappelijke groeperingen, met name eindgebruikers met een handicap, oudere eindgebruikers en eindgebruikers met speciale sociale behoeften, evenals keuzevrijheid en gelijkwaardige toegang voor eindgebruikers met een handicap.

3. Indien de Commissie benchmarks en verslagen over de doeltreffendheid van de maatregelen van de lidstaten opstelt ter verwezenlijking van de in lid 2 bedoelde doelstellingen, wordt zij zo nodig bijgestaan door de lidstaten, de nationale regelgevende instanties, Berec en de Beleidsgroep Radiospectrum.

4. Bij het nastreven van de in lid 2 bedoelde en in dit lid gespecificeerde beleidsdoelstellingen doen de nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties onder meer het volgende:

a) zij bevorderen de voorspelbaarheid van de regelgeving door middel van een consistente aanpak van de regelgeving tijdens geschikte herzieningsperioden en door samen te werken met elkaar, met Berec, met de Beleidsgroep Radiospectrum en met de Commissie;

b) zij waarborgen dat er bij gelijke omstandigheden geen discriminatie plaatsvindt bij de behandeling van aanbieders van elektronischecommunicatienetwerken en -diensten;

- c) zij passen het Unierecht toe op technologisch neutrale wijze, voor zover dat in overeenstemming is met de verwezenlijking van de doelstellingen van lid 2;
- d) zij bevorderen efficiënte investeringen en innovatie in nieuwe en betere infrastructuur, onder meer door ervoor te zorgen dat er in de toegangsverplichtingen voldoende rekening wordt gehouden met de risico's die de investerende ondernemingen lopen, en door samenwerkingsafspraken toe te staan tussen investeerders en partijen die toegang willen hebben teneinde het investeringsrisico te spreiden, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de mededinging op de markt en het non-discriminatiebeginsel niet in het gedrang komen;
- e) zij houden naar behoren rekening met de uiteenlopende omstandigheden betreffende infrastructuur, mededinging, de omstandigheden van eindgebruikers en met name van consumenten die in de verschillende geografische gebieden binnen een lidstaat bestaan, inclusief lokale infrastructuur die door natuurlijke personen zonder winstoogmerk wordt beheerd;
- f) zij leggen voorafgaande regelgevende verplichtingen uitsluitend op voor zover dit noodzakelijk is om, in het belang van de eindgebruiker, effectieve en duurzame mededinging te waarborgen, en zij verlichten die verplichtingen of heffen ze op zodra er aan die voorwaarde is voldaan.

De lidstaten zien erop toe dat de nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties onpartijdig, objectief, transparant en op niet-discriminerende en evenredige wijze handelen."

"Artikel 4 (Strategische planning en coördinatie van het radiospectrumbeleid)

1. *De lidstaten werken met elkaar en met de Commissie samen bij de strategische planning, coördinatie en harmonisatie van het gebruik van het radiospectrum in de Unie, overeenkomstig het Uniebeleid voor de totstandbrenging en werking van de interne markt voor elektronische communicatie. Daartoe houden zij onder meer rekening met de economische, veiligheids- en gezondheidsaspecten van het Uniebeleid, met maatschappelijke belangen, met de vrije meningsuiting, met culturele, wetenschappelijke, sociale en technische aspecten van het Uniebeleid, alsmede met de uiteenlopende belangen van de kringen van radiospectrumgebruikers, met het oog op de optimalisatie van het gebruik van het radiospectrum en het vermijden van schadelijke interferentie.*
2. *Door met elkaar en met de Commissie samen te werken, bevorderen de lidstaten de coördinatie van het radiospectrumbeleid in de Unie en, in voorkomend geval, de harmonisatie van de voorwaarden inzake beschikbaarheid en efficiënt gebruik van het radiospectrum die vereist zijn voor het tot stand brengen en het functioneren van de interne markt op het gebied van elektronische communicatie.*
3. *De lidstaten werken via de Beleidsgroep Radiospectrum samen met elkaar en met de Commissie, overeenkomstig lid 1, en, op hun verzoek, met het Europees Parlement en met de Raad, ter ondersteuning van de strategische planning en de coördinatie van het radiospectrumbeleid in de Unie, en wel door:*
 - a) *met het oog op de uitvoering van deze richtlijn beste praktijken te ontwikkelen voor zaken die verband houden met het radiospectrum;*
 - b) *met het oog op de uitvoering van deze richtlijn en ander Unierecht, alsook om bij te dragen tot de ontwikkeling van de interne markt, de coördinatie tussen de lidstaten te vergemakkelijken;*
 - c) *hun beleid voor de toekenning van radiospectrum en de machtiging van radiospectrumgebruik te coördineren en rapporten of adviezen uit te brengen over zaken die verband houden met radiospectrum.*

Berec neemt deel aan de samenwerking als het gaat om zijn bevoegdheden betreffende marktregulerings- en mededingingsbevoegdheden op radiospectrumvlak.

4. De Commissie kan, zoveel mogelijk rekening houdend met het advies van de Beleidsgroep Radiospectrum, wetgevingsvoorstellen bij het Europees Parlement en de Raad indienen tot vaststelling van meerjarenprogramma's voor het radiospectrumbeleid, tot uitstippeling van de beleidslijnen en -doelstellingen voor de strategische planning en harmonisatie van het radiospectrumgebruik overeenkomstig deze richtlijn en tot beschikbaarstelling van een geharmoniseerd radiospectrum voor gedeeld of niet aan individuele gebruiksrechten verbonden gebruik."

De drie doelstellingen die uitgedrukt waren in het vorige Europese regelgevingskader voor elektronische communicatie blijven behouden: bevordering van de mededinging, de interne markt en de belangen van de eindgebruiker.

Daaraan voegt EWEK evenwel een vierde doelstelling toe: connectiviteit. Hoewel deze nieuwe doelstelling in de tekst van EWEK aan de vroegere doelstellingen voorafgaat, moet worden onderstreept dat EWEK in artikel 3, tweede lid, verduidelijkt dat deze opsomming in willekeurige volgorde wordt weergegeven.

Overwegende 23 EWEK bepaalt dat *"die connectiviteitsdoelstelling enerzijds vertaald (wordt) in het streven naar netwerken met een maximale capaciteit en economisch duurzame diensten in een bepaald gebied, en anderzijds in het streven naar territoriale samenhang dankzij de convergentie van de in verschillende gebieden beschikbare capaciteit"*.

Deze doelstelling moet worden verwezenlijkt op twee manieren. Allereerst moeten vaste netwerken met zeer hoge capaciteit beschikbaar zijn bij alle belangrijke economische actoren (onderwijs, vervoer, openbare diensten, enz.) en voor alle huishoudens. Dit begrip van netwerk met zeer hoge capaciteit is evolutief: tegenwoordig gaat het om netwerken met een minimale snelheid van 100 Mbps en de mogelijkheid van een snelle upgrade naar gigabitsnelheden. Vervolgens moet, wat de mobiele diensten betreft, ten minste in stedelijke gebieden en op belangrijke transportroutes over land een ononderbroken 5G-dekking beschikbaar zijn.

De technologische neutraliteit waarvan sprake in EWEK sluit echter niet uit dat, zoals vermeld in overwegende 25 EWEK *"evenredige maatregelen worden genomen om bepaalde specifieke diensten te bevorderen wanneer dit gerechtvaardigd is om de doelstellingen van het regelgevingskader te verwezenlijken ... (noch) dat rekening wordt gehouden met het feit dat bepaalde transmissiemedia dankzij hun fysieke kenmerken en architectuur beter scoren (...)"*.

Efficiënte investeringen en innovatie zijn noodzakelijk voor de ontwikkeling van concurrentie op basis van infrastructuur, die volgens overwegende 27 EWEK *"indien nodig aangevuld (kan worden) met regelgeving, om daadwerkelijke mededinging bij retaildiensten te bereiken"*.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

16. De omzetting van EWEK heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in het Mediadecreet. Meer specifiek zijn dit de algemene bepalingen en definities (artikelen 2 en 3 van het ontwerpdecreet), de bepalingen betreffende verplichte openbare raadplegingen (art. 4), de criteria voor toewijzen van erkenningen

(art. 5), de andere radio-omroeporganisaties (artikelen 6, 7 en 8 van het ontwerpdecreet), de may- en must-carrybepalingen (artikel 9 en 10 van het ontwerpdecreet), de marktanalyse met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (artikelen 11, 12 en 14 van het ontwerpdecreet), het opleggen van verplichtingen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht (artikel 13 en artikelen 15 tot 27 van het ontwerpdecreet), het organiseren van openbare raadplegingen (artikelen 28 en 29 van het ontwerpdecreet), het aanbieden van kabelomroepnetwerken en etheromroepnetwerken (artikelen 30 tot 35 van het ontwerpdecreet), het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (artikelen 36 tot 38 van het ontwerpdecreet) en de Vlaamse Regulator voor de Media (artikelen 39 tot 42 van het ontwerpdecreet).

17. Naast dit omzettingsdecreet zullen er ook nog uitvoeringsbesluiten moeten worden gewijzigd of worden aangenomen.
18. Niet alle bepalingen van EWEC zullen worden omgezet via dit decreet. Vele bepalingen van EWEC hebben enkel betrekking op federale bevoegdheden. Sommige artikelen richten zich niet tot de lidstaten maar zijn bijvoorbeeld gericht tot de Europese Commissie of tot Berec. Andere bepalingen van EWEC die wel betrekking hebben op gemeenschapsbevoegdheden zullen worden omgezet via besluiten van de Vlaamse Regering. Zo zal bijvoorbeeld artikel 12, §4, EWEC (Algemene machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten) worden omgezet door aanpassing van artikel 42quinquies van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media. Andere bepalingen van EWEC zijn niet dwingend van aard. De lidstaten kunnen ze desgewenst omzetten, maar ze zijn daartoe niet verplicht. Nog andere bepalingen zullen niet worden omgezet omdat het Mediadecreet nu al voldoet aan EWEC. Artikel 113 EWEC met betrekking tot interoperabiliteit van autoradio-ontvangers is reeds omgezet bij decreet van [xx]

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

19. Artikel 4 van het decreet van 20 januari 2012 houdende het voeren van een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid stelt het volgende: *"Bij elk ontwerp van decreet dat wordt ingediend bij het Vlaams Parlement, wordt een kind- en jongereneffectrapport, afgekort JoKER, gevoegd, als de voorgenomen beslissing het belang van personen jonger dan vijftientig jaar rechtstreeks raakt"*. In uitvoering van deze bepaling werd voor dit dossier een JoKER opgemaakt en als bijlage toegevoegd. Uit de JoKeR blijkt dat de omzetting van het EWEC in Vlaanderen geen directe effecten heeft op kinderen en jongeren, tenzij zeer onrechtstreeks in die zin dat een meer doorgedreven concurrentie op termijn moet leiden tot lagere prijzen en meer kwalitatieve diensten, waarvan ook kinderen en jongeren zullen profiteren.

Armoedetoets.

20. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

21. Dit decreet heeft geen impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

Budgettaire impact.

22. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

23. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

Implementatie

24. De meeste bepalingen die door dit decreet worden ingevoegd of worden gewijzigd in het Mediadecreet zullen direct uitvoerbaar zijn. Voor een aantal bepalingen evenwel zullen nog bijkomende uitvoeringsmaatregelen nodig zijn. Dat zal o.a. het geval zijn voor:

- het nieuwe artikel 192/14 van het Mediadecreet, ingevoegd door artikel 28 van dit decreet dat de organisatie van een openbare raadpleging door de Vlaamse Regulator voor de Media regelt;
- het gewijzigde artikel 198 van het Mediadecreet, aangepast door artikel 30 van dit decreet, waarin het aanbieden van een kabelomroepnetwerk wordt geregeld;
- het nieuwe artikel 202 van het Mediadecreet, gewijzigd door artikel 35 van dit decreet waarin de aanvullende verplichtingen worden opgelijst die de Vlaamse Regering kan verbinden aan zendvergunningen.

25. Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media zal moeten worden gewijzigd, onder meer in functie van de omzetting van artikel 12, §4, EWEC (Algemene machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten).

26. Handhaving van en toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet is de bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media.

27. Dit decreet bevat geen bijzondere bepalingen over de inwerkingtreding ervan en ook geen overgangsbepalingen.

C. Totstandkomingsprocedure

28. Op 11 december 2018 werd Richtlijn 2018/1972 (EU) tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie, goedgekeurd.

29. Op 17 december 2018 verscheen Richtlijn (EU) 2018/1972 in het Publicatieblad van de Europese Unie.

30. De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 24 november 2020. In zijn advies RDC_20_0181 van 24 november 2020 verklaart de Inspectie van Financiën dat uit het dossier blijkt dat dit voorontwerp geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid heeft. Hierdoor is er geen begrotingsakkoord vereist.

31. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taaladvies nummer 2020/419 van 4 december 2020.

32. De Vlaamse Regering heeft haar eerste principiële goedkeuring voor dit decreet gegeven op 12 februari 2021.

33. De Vlaamse Toezichtcommissie heeft advies gegeven op 2 maart 2021.

Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna: VTC) bracht op 2 maart 2021 advies uit over het voorontwerp van decreet houdende de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie. De VTC stelt vast dat artikel 43 van het voorontwerp betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens en gaat daarom na in hoeverre het voorontwerp en de bestaande decreten in lijn liggen met de principes van het gegevensbeschermingsrecht. De VTC neemt akte van de intentie van de Vlaamse Regering om een brede herziening van de structuur en de terminologie van het Mediadecreet uit te voeren en daarbij ook een algemeen kader voor de verwerking van persoonsgegevens in het decreet op te nemen. Daarnaast heeft de VTC de volgende opmerkingen en aanbevelingen:

- 1.1. De VTC constateert dat, in overeenstemming met artikel 6.3 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming 2016/679 van 27 april 2016 (AVG), de volgende essentiële elementen van de verwerking in het ontwerp zijn opgenomen: wie de verwerkingsverantwoordelijken zijn, wie de betrokkenen zijn, welke gegevens verwerkt worden, de entiteiten die de persoonsgegevens ontvangen en de bewaartermijnen. De VTC stelt echter vast dat het doeleinde van de voorgestelde verwerkingen slechts zeer impliciet aan bod komt in de tekst en verder moet aangevuld en gepreciseerd worden. Meer specifiek maakt de VTC een voorbehoud bij de beoordeling van de doelstelling van artikel 42 van het wijzigingsdecreet (tot wijziging van artikel 234 Mediadecreet) dat betrekking heeft op de volgende taak van de Vlaamse Regulator voor de Media: *"het opvragen van inlichtingen en documenten, inclusief financiële informatie, van elke natuurlijke persoon of rechtspersoon waarop dit decreet van toepassing is, als dat voor de invulling van zijn taak nodig is of als dat gevraagd is door de Europese Commissie."* De VTC verwijst daarbij naar de aangekondigde algemene herziening van het Mediadecreet.
In repliek hierop kan bevestigd worden dat bij de algemene herziening van het Mediadecreet en bij de uitwerking van een algemeen kader voor de verwerking van persoonsgegevens, aandacht zal besteed worden aan deze opmerking van de VTC.
- 1.2. De VTC wijst erop dat elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond moet vinden in artikel 6 AVG. In een voetnoot voegt de VTC daaraan toe dat minstens in de Memorie van Toelichting had moeten verduidelijkt worden welke rechtvaardigingsgrond de opstellers van het voorontwerp inroepen.
In repliek hierop kan gesteld worden dat de bedoelde verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taken van algemeen belang die aan het Departement CJM (de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst met toepassing van artikel 43, §1) respectievelijk de Vlaamse Regulator voor de Media bij hun oprichting zijn toegewezen (art. 6, e) AVG). In de Memorie van Toelichting zal een verwijzing worden opgenomen naar het oprichtingsbesluit en de taakstelling van het Departement CJM en van de Vlaamse Regulator voor de Media.
- 1.3. De VTC is van oordeel dat de decreetgever, de Vlaamse Regering en de verantwoordelijken voor de verwerking moeten nagaan of het uitvoeren van een gegevensbeschermings-effectenbeoordeling voor de verschillende verwerkingen al dan niet noodzakelijk is.
Als reactie hierop kan worden verwezen naar art. 35 van de AVG waarin wordt bepaald dat een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (GBEB) vereist is in de volgende gevallen:

- a) bij een systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen
- b) bij een grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1 AVG, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10 AVG;
- c) bij een stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

In principe valt een openbare raadplegingsprocedure niet onder één van deze criteria, maar het is pas in de feiten dat het oordeel daarover zal kunnen worden geveld. De verwerkingsverantwoordelijke zal voorafgaand aan elke raadpleging zelf moeten nagaan of er een GBEB dient te gebeuren.

- 1.4. De VTC stelt dat de categorieën van betrokkenen worden aangeduid in het voorontwerp van decreet maar dat de categorie "*elke natuurlijke persoon waarop het decreet betreffende radio-omroep en televisie van 27 maart 2009 van toepassing is*" beter moet worden aangeduid. Ook hier verwijst de VTC naar de geplande algemene herziening van het Mediadecreet. In antwoord hierop kan worden bevestigd dat deze opmerking van de VTC zal opgevolgd worden bij de algemene herziening van het Mediadecreet en bij de uitwerking van een algemeen kader voor de verwerking van persoonsgegevens. In die oefening zullen de categorieën betrokkenen meer gedetailleerd omschreven worden.
- 1.5. De VTC heeft een vraag over de "locatiegegevens" die in §3 van artikel 43 van het voorontwerp van decreet vermeld worden als één van de categorieën van persoonsgegevens. Meestal worden hiermee gegevens bedoeld die aangeven waar een persoon zich op een bepaald ogenblik bevindt. De verwerking daarvan wordt als bijzonder bedreigend beschouwd voor de privacy en de individuele vrijheden. De VTC vraagt zich af of in §3 van artikel 43 niet eerder adresgegevens worden bedoeld. Dit vermoeden van de VTC kan worden bijgetreden: het gaat inderdaad om adresgegevens. De tekst van artikel 43, §3 wordt in die zin aangepast. Na afstemming met de Vlaamse Regulator voor de Media is gebleken dat in de praktijk ook beroepsgegevens, bijvoorbeeld inzake mandaten, worden opgevraagd. Deze worden aan de lijst in artikel 43, §3 toegevoegd.
- 1.6. De VTC adviseert om te onderzoeken of er in de standpunten die de belanghebbenden doorgeven ook geen andere persoonsgegevens zitten of daar kunnen uit afgeleid worden. In repliek hierop kan worden gesteld dat de meest evidente categorieën van persoonsgegevens zijn opgelijst in artikel 43, §3 van het voorontwerp. Het is inderdaad niet uitgesloten dat uit de bijdragen van belanghebbenden nog andere categorieën van persoonsgegevens te halen zullen zijn. Deze zullen conform AVG verwerkt worden. Hoe dan ook moet bij het uitvoeren van een raadplegingsprocedure de AVG worden gerespecteerd.
- 1.7. De VTC merkt op dat ook financiële gegevens kunnen worden verwerkt die, voor zover ze betrekking hebben op natuurlijke personen, beschouwd kunnen worden als "gevoelige gegevens of gegevens van zeer persoonlijke aard". Volgens de AVG zijn bijzondere categorieën van persoonsgegevens waarvan de verwerking slechts als uitzondering is toegestaan gegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of

levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid. Het is inderdaad zo dat als er een volledige financiële doorlichting zou gebeuren van een persoon, daaruit bijzondere categorieën van persoonsgegevens zouden kunnen worden afgeleid. Maar de verwerking van financiële gegevens moet ook gebeuren volgens de beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens waardoor er niet meer wordt verwerkt dan strikt nodig voor de uitvoering van de doeleinden zoals bepaald in de artikelen 4 en 34 van dit decreet. Uiteindelijk zal de naleving van de AVG pas kunnen worden nagegaan in de praktijk, bijvoorbeeld bij de organisatie van een bevraging.

- 1.8. Wat de bewaartermijn van de gegevens betreft, merkt de VTC op dat die niet vastgelegd wordt in het decreet. Er wordt in §5 van artikel 43 enkel bepaald: "De maximale bewaringstermijn voor persoonsgegevens die op basis van dit decreet worden verwerkt, conform artikel 5,1.e van de algemene verordening gegevensbescherming, wordt vastgelegd in het informatiebeheersplan dat publiek raadpleegbaar is." In het licht van artikel 6.3 van de AVG adviseert de VTC om in het voorontwerp de maximale bewaartermijn(en) te voorzien, of toch minstens criteria op te nemen die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen.

Naar aanleiding van deze opmerking van de VTC werd in de tekst van artikel 43, §5 gespecificeerd dat bij het bepalen van de bewaartermijnen rekening moet worden gehouden met de doelstelling van de betrokken bevraging of vraagstelling. De terminologie in artikel 43, §5 werd ook aangepast aan die van het bestuursdecreet.

- 1.9. De VTC verwijst naar artikel 12 AVG waarin wordt bepaald dat de verwerkingsverantwoordelijke ervoor moet zorgen dat de betrokkene bepaalde informatie en communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal moet ontvangen. De transparantievereisten die worden vastgelegd in artikel 234 Mediadecreet hebben echter niet specifiek betrekking op persoonsgegevens en dienen volgens de VTC verder te worden uitgewerkt.

In antwoord hierop kan gesteld worden dat artikel 43, §1 van het voorontwerp de respectievelijke verwerkingsverantwoordelijken bepaalt. Deze zijn gehouden om de AVG toe te passen m.b.t. het verwerken van persoonsgegevens. De AVG bepaalt zeer duidelijk de transparante informatie, communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene (art. 12). Deze regels dienen niet nogmaals herhaald te worden in dit decreet.

- 1.10. De VTC stelt dat in het bijzonder voor financiële informatie de nodige aandacht moet worden besteed aan de beveiliging van de verwerking. De VTC merkt in dit verband op dat in het voorontwerp rekening wordt gehouden met vertrouwelijke informatie, maar dat het in het ontworpen artikel 192/14, zesde lid, van het Mediadecreet alleen bedrijfsinformatie lijkt bedoeld te zijn, aangezien de tekst luidt: "*De Vlaamse Regulator voor de Media maakt de resultaten van een openbare raadpleging openbaar met inachtneming van de regels over de vertrouwelijkheid van de bedrijfsgegevens...*".

Deze opmerking van de VTC kan worden bijgetreden. De tekst van het ontworpen artikel 192/14, zesde lid, wordt aangepast rekening houdend met het feit dat ook natuurlijke personen aan de bevraging kunnen deelnemen en dat de betrokken persoonsgegevens beschermd moeten worden.

- 1.11. Inzake de door artikel 32 AVG verplichte beveiligingsmaatregelen beoordeelt de VTC het positief dat er in artikel 43, §4 verwezen wordt naar beveiligingsmaatregelen, maar stelt dat deze verwijzing te algemeen is in die zin dat deze niet gepreciseerd worden en toegepast op de hier bedoelde verwerkingen.

Het is echter onmogelijk om in een wettekst die een relatief star karakter heeft, vergeleken met de snelle evolutie van de technologie, concrete maatregelen op te nemen. Het Departement CJM heeft een informatieveiligheidsbeleid dat wordt gepubliceerd en waarin een beleid ter voorkoming van gegevenslekken is opgenomen. Tevens heeft het Departement CJM een uitgeschreven gebruikers- en toegangsbeheer en werkt het Departement aan een consultatieregister om zo via een logging van de toegangen te controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom. Het is niet opportuun om dit informatieveiligheidsbeleid (dat meerdere documenten bevat) in zijn geheel op te nemen in een wettekst. In de plaats daarvan zal in de memorie van toelichting verwezen worden naar het Vlaamse overheidsbrede veiligheidsbeleid dat momenteel wordt uitgewerkt, dat decretaal zal worden verankerd, en dat door het Departement CJM en de Vlaamse Regulator voor de Media zal moeten worden nageleefd. Tenslotte wordt de delegatie aan de Vlaamse Regering in artikel 43, §6 van het voorontwerp uitgebreid naar het bepalen van de nadere regels voor de beveiliging van persoonsgegevens.

34. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media heeft zijn advies gegeven op 16 maart 2021.

Advies van de Sectorraad Media

De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde op 16 maart 2021 zijn advies over het voorontwerp van decreet houdende de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie (EDEC). De Sectorraad Media is tevreden dat de Vlaamse Regering de onderdelen van het EDEC die betrekking hebben op de mediasector omzet in het Mediadecreet. Gezien de complexiteit van de regelgeving is de Sectorraad ook tevreden dat de Vlaamse omzetting van het EDEC het Europees kader nauwgezet volgt, en dat de memorie van toelichting omstandig naar de Europese wettekst verwijst. Daarnaast formuleert de Sectorraad Media een aantal bedenkingen en opmerkingen.

- 1.1. De Sectorraad Media merkt op dat het regelgevend kader slechts effectief kan worden toegepast als de Vlaamse Regulator voor de Media hier voldoende voor is toegerust. De Sectorraad vraagt dan ook dat de Vlaamse Regering de nodige investeringen doet om de Regulator waar nodig te versterken.

In antwoord hierop kan verwezen worden naar zowel het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019-2024 als naar de Beleidsnota Media 2019-2024 waarin telkens bevestigd wordt dat er blijvend zal worden ingezet op een sterke mediaregulator, onder meer in het kader van de komende marktanalyse. Bij nota van 18 december 2020 (VR 2020 1812 DOC.1567/1) besliste de Vlaamse Regering reeds tot een personeelsuitbreiding bij de Vlaamse Regulator voor de Media met twee bijkomende VTE, onder meer omdat de huidige werkdruk van personeelsleden het niet toelaat om permanent bijkomende taken op te nemen, zeker niet na de decretale omzetting van de Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele

mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (hierna: AVMD2018) en het EVEC. Daarmee staat de Vlaamse Regulator voor de Media al een stuk sterker. In de toekomst zal hier verder aandacht aan besteed worden.

- 1.2. De Sectorraad Media merkt op dat dit voorontwerp van decreet een aantal bestaande artikels "overschrijft" waarbij de oorspronkelijke versie van deze artikels *de facto* wordt opgeheven, zonder dat dit in de memorie van toelichting wordt gemotiveerd. De sectorraad vraagt dat ook deze analyse gemaakt en gedeeld zou worden, zodat duidelijk wordt welke bepalingen zijn verdwenen.

Het voorliggende voorontwerp van decreet vervangt inderdaad een aantal artikelen uit het Mediadecreet. Andere artikelen worden expliciet opgeheven. In beide gevallen houden de oude artikelen op te bestaan. Het vervangen en opheffen van artikelen of paragrafen gebeurde steeds weloverwogen, rekening houdend met de bepalingen van het EVEC. Opgemerkt moet worden dat het EVEC niet enkel een coördinatie, maar ook een update inhoudt van de oude richtlijnen rond elektronische communicatie. Dit impliceert dat soms wijzigingen worden aangebracht aan het toepassingsgebied van bepalingen, hetgeen een weerslag kan hebben op bepaalde artikelen in het Mediadecreet.

- 1.3. De Sectorraad Media stelt vast dat de omzetting van de artikelen 18 en 55 EVEC in de artikelen 4 en 34 van het voorontwerp zich beperkt tot twee formele elementen, namelijk de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en de raadplegingsprocedure. De Raad wijst erop dat een aantal inhoudelijke elementen uit de volledige paragrafen van artikelen 18 en 55 EVEC (nog) niet zijn omgezet in het voorontwerp en benadrukt dat een gelijkstelling inzake bovenvermelde artikelen belangrijk is.

In dit verband kan verwezen worden naar randnummer 18 in de memorie van toelichting. Daar wordt toegelicht dat sommige bepalingen van het EVEC zullen worden omgezet via besluiten van de Vlaamse Regering, en dat nog andere bepalingen niet worden omgezet omdat het Mediadecreet nu al voldoet aan het EVEC.

Artikel 18 EVEC heeft betrekking op de wijziging van rechten en verplichtingen inzake algemene machtigingen, gebruiksrechten voor radiospectrum of rechten om faciliteiten te installeren. Artikel 18.1 stelt dat de betrokken rechten en procedures enkel kunnen worden gewijzigd in objectief met redenen omklede gevallen en op evenredige wijze. Dit is reeds geregeld in de artikelen Art. 133, §2, 200, §1, 201, §1 en 202/1, §1 van het Mediadecreet en in de bijbehorende uitvoeringsbesluiten. Artikel 18.2 EVEC stelt dat een wijziging van deze rechten moet worden voorafgegaan door een openbare raadpleging waarin belanghebbende partijen hun standpunt kunnen bekend maken, en moet worden openbaar gemaakt. Deze bepaling wordt omgezet in de artikelen 4 en 34 van voorliggend voorontwerp van decreet.

Artikel 55 EVEC houdt verband met de procedure voor het beperken van het aantal te verlenen gebruiksrechten voor radiospectrum. De openbare raadpleging die daar wordt opgelegd, wordt hernomen in de artikelen 4 en 34 van het voorontwerp. De Vlaamse Regering zal bepalen hoe deze raadplegingen zullen worden georganiseerd en welke dienst ze zal uitvoeren. De redenen voor de beperking, de doelstellingen van de betrokken procedure en de motivering voor de keuze van de selectieprocedure zullen telkens in hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering worden opgenomen.

Deze bepalingen houdende de invoeging van raadplegingen – gebaseerd op het gemeenschappelijke element van de artikelen 18 en 55 (1b) EVEC, te weten precies die raadpleging – werden ingevoegd in uitvoering van het advies van de Raad van State 67.607/3 van 13 juli 2020 waarin de Raad van State zelf de koppeling maakt tussen beide bepalingen van het EVEC

met betrekking tot de procedure van raadplegingen en beperkt tot die raadplegingen. De andere onderdelen van artikel 34 verwijzen conform de memorie van toelichting naar andere elementen van de EWEK die specifiek van toepassing zijn op aanbieders van elektronische communicatienetwerken. Gelijksstelling van teksten is dus niet van toepassing, omdat de tekstonderdelen van artikel 34 van het omzettingsdecreet verschillende basissen hebben in het EWEK en enkel het tweede punt betrekking heeft op de artikelen 18 en 55 EWEK en gelijk is met de basis van artikel 4 van het omzettingsdecreet.

- 1.4. De Sectorraad Media stelt dat de voorgestelde wijziging van artikel 148, §1 van het Mediadecreet met betrekking tot het maatschappelijk doel van 'andere radio-omroeporganisaties' mogelijks verwarring zou kunnen creëren aangezien 'het internet' zelf een elektronisch communicatienetwerk is.

Deze opmerking van de Sectorraad Media kan worden bijgetreden. De bedoeling van de voorgestelde wijziging was om artikel 148, §1 meer toekomstbestendig te maken door te verduidelijken dat het gaat om het verzorgen van radioprogramma's via alle andere kanalen en platformen dan FM: dit omvat kabelradio, internetradio en lineaire en niet-lineaire radio via alle mogelijke andere platformen. Aangezien het internet inderdaad een elektronisch communicatienetwerk is, kan de laatste zinsnede van het gewijzigde artikel 148, §1 beter geschrapt worden. De tekst van het voorontwerp wordt in die zin aangepast.

- 1.5. Binnen de Sectorraad Media heersen uiteenlopende meningen in verband met artikel 185 over de must-carry-verplichtingen. Een aantal leden van de Sectorraad Media pleit ervoor om deze herziening van het Mediadecreet aan te grijpen om een must-carry regime voor niet-lineaire diensten van algemeen belang te introduceren. Een aantal andere leden wijst erop dat volgens de Europese logica de must-carry-verplichtingen beperkend en limitatief toegepast moeten worden: alleen voor lineaire televisiezenders en slechts indien noodzakelijk voor het verwezenlijken van doelstellingen van algemeen belang.

In dit kader kan het volgende opgemerkt worden. Het voorliggend voorontwerp van decreet strekt tot omzetting van het EWEK. Krachtens artikel 114 van dit EWEK kunnen de lidstaten doorgifteverplichtingen opleggen ten aanzien van nader bepaalde radio- en televisieomroepkanalen en daaraan gerelateerde complementaire diensten. Niet-lineaire televisiediensten passen daar niet onder, en worden in de huidige omzetting niet meegenomen.

Het staat echter vast dat het belang van niet-lineaire diensten toeneemt, en dat aan de gebruiker ook toegang moet verzekerd worden tot niet-lineaire diensten van algemeen belang. Naar aanleiding van de omzetting van de AVMD2018 werd een artikel 155/1 in het Mediadecreet ingevoegd dat de Vlaamse Regering toelaat om maatregelen te nemen in functie van passende aandacht, en zichtbaarheid en vindbaarheid van televisiediensten van algemeen belang. In uitvoering daarvan zal de Vlaamse Regering een regeling uitwerken waarbij ook een doorgifteverplichting voor niet-lineaire diensten van algemeen belang kan overwogen worden.

- 1.6. De Sectorraad Media vraagt zich af waarom uit artikel 200, §1/1, eerste lid van het Mediadecreet de zinsnede "*doch zulks pas na een passende periode van openbare raadpleging*" geschrapt wordt.

Deze passage werd uit de betrokken bepaling weggelaten aangezien eenzelfde zinsnede verderop in het derde lid van dezelfde paragraaf terugkomt: "*De Vlaamse Regulator voor de Media kan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, opleggen na een passende periode van openbare raadpleging waarin alle belanghebbende partijen in staat zijn gesteld hun*

standpunt naar voren te brengen". De zinsnede uit het eerste lid van deze paragraaf was dus dubbelop. Dit zal in de memorie van toelichting verduidelijkt worden.

- 1.7. In verband met artikel 36 van het voorontwerp stelt de Sectorraad Media dat hij akkoord gaat met de technologie-neutrale benadering voor artikel 207 Mediadecreet waarbij de verwijzingen naar kabelomroepnetwerken en etheromroepnetwerken worden vervangen door de generieke term 'elektronische communicatienetwerken'. NORTV dringt er in dit verband op aan dat de distributeurs zouden verplicht worden om de bandbreedte die zij nu ter beschikking stellen van de regionale omroepen op te trekken tot het niveau van de bandbreedte die voorbehouden is voor de nationale omroepen. Zo zou de kwaliteit van hun signaal kunnen verbeteren. Hoewel regionale televisie een belangrijke maatschappelijke opdracht heeft, en een optimale kwaliteit van het betrokken signaal zowel qua beeld als geluid dus essentieel is, is de bandbreedte die regionale televisieomroepen ter beschikking krijgen van de distributeurs een element dat behoort tot de commerciële onderhandelingen tussen deze partijen.
- 1.8. De Sectorraad Media wijst erop dat artikel 149 van het Mediadecreet nog steeds suggereert dat een radiodienst moet worden aangeboden door een rechtspersoon, hoewel de Sectorraad eerder de incongruentie opmerkte dat in uitvoering van de AVMD2018 ook natuurlijke personen allerlei mediadiensten en omroepdiensten kunnen aanbieden. De Sectorraad vraagt deze incongruentie te verduidelijken.
Hierop kan gerepliceerd worden dat artikel 149, §1 van het Mediadecreet recent werd aangepast door het decreet tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU (richtlijn audiovisuele mediadiensten), in die zin dat de entiteit die radiodiensten aanbiedt een privaatrechtelijke rechtspersoon moet zijn, of een natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt. Dit decreet werd goedgekeurd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 17 maart 2021.
- 1.9. De Sectorraad Media wijst erop dat in de memorie van toelichting bij artikel 3 van het voorontwerp ten onrechte melding wordt gemaakt van een machtiging van de Vlaamse Gemeenschap voor elektronische communicatienetwerken, terwijl een kennisgeving veelal volstaat.
Deze opmerking van de Sectorraad kan worden bijgetreden, de tekst van de memorie van toelichting bevat hier een materiële vergissing en wordt gecorrigeerd.
35. Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie gaf advies op 3 maart 2021. Er werden geen opmerkingen bij de tekst van het voorontwerp geformuleerd.
36. De tweede principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering gebeurde op
37. De Raad van State gaf zijn advies op
38. De definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering gebeurde op

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

39. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 3. Dit artikel wijzigt artikel 2 van het Mediadecreet. Enerzijds worden een aantal bestaande definities uit het Mediadecreet aangepast aan het begrippenkader van EWEC. Het gaat om de volgende begrippen: elektronisch communicatienetwerk, elektronische communicatiedienst, geavanceerde digitale eindapparatuur, satellietomroepnetwerk en systeem voor voorwaardelijke toegang. De definitie van elektronisch communicatienetwerk wordt zo geformuleerd dat het voor investeerders duidelijk is of een netwerk ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of van de federale Staat. Aanbieders van een elektronisch communicatienetwerk moeten enkel een kennisgeving doen bij de Vlaamse Regulator voor de Media indien het netwerk 'geheel of hoofdzakelijk' voor overdracht van signalen van radio-omroep en televisie wordt gebruikt. Die beperking van het toepassingsgebied van de definitie beoogt tegemoet te komen aan artikel 5.3 van EWEC, dat stelt dat indien meer dan één instantie bevoegd is om de door EWEC opgesomde aangelegenheden te behandelen, de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de respectieve taken van elke instantie in een gemakkelijk toegankelijke vorm bekendgemaakt worden. Die bepaling is dus bedoeld om bevoegdheidsoverlappingsen uit te sluiten. De definitie van elektronisch communicatienetwerk in het Mediadecreet doet geen afbreuk aan de samenwerkingsverplichting, overeenkomstig de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof sedert 2004, opgelegd aan de federale en gemeenschapswetgevers met betrekking tot elektronische communicatienetwerken die niet hoofdzakelijk voor omroepdoeleinden worden gebruikt, zoals mobiele communicatienetwerken, maar waarover ook omroepdiensten kunnen aangeboden worden.

Anderzijds voert dit artikel ook een aantal nieuwe begrippen uit EWEC in. Het gaat om de volgende begrippen: Berec, bijbehorende dienst, bijbehorende faciliteiten, interconnectie en netwerk met zeer hoge capaciteit.

Artikel 4. Dit artikel vormt de omzetting van art. 18 juncto art. 55 van EWEC en voorziet in de verplichte raadplegingsprocedure wanneer wijzigingen worden aangebracht aan bepalingen rond het verwerven of verlengen van erkenningen en het bepalen van frequentieplannen, gezien dergelijke wijzigingen een impact hebben op frequenties en frequentiegebruiksrechten.

Artikel 5. In uitvoering van artikel 45.1 EWEC wordt in artikel 136 Mediadecreet gepreciseerd dat de criteria op basis waarvan de erkenningen worden toegekend, objectief, transparant, concurrentiebevorderend, niet-discriminerend en proportioneel zijn.

Artikel 6 tot en met 8. Deze artikelen wijzigen respectievelijk artikel 147, 148, §1 en 149, §1 om de terminologie 'kabel- en ethernetwerken' of 'kabelomroepnetwerk, etheromroepnetwerk, satellietomroepnetwerk' te vervangen. De inhoud blijft onverlet, met dien verstande dat de limitatieve opsomming van soorten netwerken wordt vervangen door een negatief-uitsluitend criterium: alle particuliere radio-omroeporganisaties die niet uitzenden via een analoog terrestrisch radio-omroepnetwerk, zijn andere radio-omroeporganisaties ook als ze zouden uitzenden via een ander netwerk dan een kabelomroepnetwerk, etheromroepnetwerk of het internet.

Artikel 9. Dit artikel wijzigt het artikel 185 van het Mediadecreet. In paragraaf 1/1 van artikel 185 wordt de verwijzing naar artikel 192 vervangen door een verwijzing naar artikel 191 als gevolg van deze decreetswijziging. De wijziging in paragraaf 3 houdt in dat de periodieke evaluatie van de netwerken die onderworpen zijn aan must-carry-verplichtingen in uitvoering van artikel 114.2 EWEK voortaan om de vijf jaar in plaats van om de drie jaar gebeurt.

Artikel 10. Door dit artikel worden de verwijzingen in artikel 186 en 187 naar omroepprogramma's van omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap vallen vervangen door verwijzingen naar omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Unie vallen.

Artikel 11. Dit artikel heeft betrekking op de procedure voor het bepalen en definiëren van markten. Het zet artikel 64, §3 EWEK om en vervangt artikel 189 van het Mediadecreet. Rekening houdend met het Unierecht en de richtlijnen ter zake van de Commissie, moet de Vlaamse Regulator voor de Media bepaalde markten voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten analyseren en het vermogen van de daarop aanwezige operatoren beoordelen. Om te bepalen welke markten hij moet analyseren, moet de Vlaamse Regulator voor de Media zich baseren op de aanbeveling van de Commissie inzake relevante markten voor producten en diensten die een aantal markten oplijst waarvan wordt aangenomen dat er zich concurrentieproblemen op kunnen voordoen. De Vlaamse Regulator voor de Media moet desgevallend ook de markten analyseren die niet langer in de aanbeveling van de Commissie zijn opgenomen maar die op basis van eerdere marktanalyses nog steeds worden gereguleerd. Afhankelijk van de omstandigheden kan de Vlaamse Regulator voor de Media ook producten- of dienstenmarkten analyseren die niet in de aanbeveling zijn opgenomen maar waarvoor voldoende redenen bestaan om aan te nemen dat ze beantwoorden aan de criteria, vermeld in artikel 67 lid 1 EWEK (of ontworpen artikel 190 §1).

Artikel 12. Dit artikel heeft betrekking op de marktanalyseprocedure en het aanduiden van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het zet artikel 63, §2 en §3, en artikel 67, §1, §2 en §4 EWEK om en vervangt artikel 190 van het Mediadecreet.

In dit verband kunnen een aantal overwegenden uit de EWEK verduidelijking brengen. Overwegende 169 EWEK bepaalt: *"Het uitgangspunt van de nationale regelgevende instanties voor de identificatie van wholesalemarkten die aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen, is de analyse van de bijbehorende retailmarkten."*

Overwegende 168 EWEK verstrekt enige verheldering wat betreft de doeleinden van deze analyse: *"De uiteindelijke doelstelling van regelgevende maatregelen ex ante is het tot stand brengen van voordelen voor de eindgebruiker wat betreft prijzen, kwaliteit en keuze door ervoor te zorgen dat de retailmarkten op duurzame basis daadwerkelijk concurrerend zijn."*

De eerste fase van de marktanalyse bestaat erin om na te gaan of er tegelijk is voldaan aan de drie criteria die in de eerste paragraaf worden opgesomd: toetredingsbelemmeringen, geen vooruitzicht op evolutie naar een daadwerkelijke concurrentie binnen de vijf jaar en onmacht van het mededingingsrecht om op zich het probleem te regelen. Deze drie criteria ontbraken in de richtlijnen die door EWEK zijn vervangen, maar waren wel reeds opgenomen in de opeenvolgende aanbevelingen van de Europese Commissie tot vaststelling van de richtsnoeren voor marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht.

Van de door de Europese Commissie in haar meest recente aanbeveling opgelijste producten- en dienstenmarkten wordt aangenomen dat ze voldoen aan de drie criteria - en dus moeten worden onderworpen aan een marktanalyse tenzij de Vlaamse Regulator voor de Media aantoonst dat er aan één of meer van deze criteria niet is voldaan om redenen van specifieke nationale omstandigheden en dat er dus geen reden is om onderzoek uit te voeren naar een onderneming met een aanmerkelijke marktmacht op de markt in kwestie.

Omgekeerd, om het opleggen van reglementaire verplichtingen te overwegen op markten die niet of niet langer zijn opgenomen in de aanbeveling van de Europese Commissie, moet de Vlaamse Regulator voor de Media aantonen dat de drie voorwaarden zijn verenigd alvorens zich verder te kunnen verdiepen in de marktanalyse.

De tweede fase bestaat erin om te onderzoeken of de huidige en toekomstige concurrentie daadwerkelijk van aard is op de relevante markt. Dat onderzoek heeft dus een prospectieve dimensie en mag geen rekening houden met de effecten van een eventuele regulering die reeds zou plaatsvinden op deze markt. Indien de conclusie van het onderzoek luidt dat de relevante markt inderdaad concurrerend is, dan legt de Vlaamse Regulator voor de Media geen reglementaire verplichtingen op en trekt het eventueel de reeds bestaande reglementaire verplichtingen in. Dit wordt geëxpliciteerd in het ontworpen artikel 191 §4.

Indien het onderzoek daarentegen concurrentieproblemen onthult op de markt, dan moet de Vlaamse Regulator voor de Media een derde fase ondernemen om de onderneming(en) met een aanmerkelijke marktmacht op de relevante markt te bepalen. Zoals overwegende 161 EWEC aangeeft: *"De (...) definitie van aanmerkelijke macht op de markt is gelijkwaardig aan het begrip machtspositie als gedefinieerd in de rechtspraak van het Hof van Justitie."*

Overwegende 162 EWEC herhaalt: *"Dat twee of meer ondernemingen gezamenlijk een machtspositie hebben, kan niet alleen worden geconstateerd wanneer er structurele of andere banden tussen hen bestaan, maar ook indien de structuur van de betreffende markt gecoördineerde effecten bevordert, dit wil zeggen parallelle of mededingingsverstorende gedragingen op de markt stimuleert."*

Wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt of twee of meer ondernemingen gezamenlijk een machtspositie op de markt innemen, moet hij het Unierecht naleven en zich zeer zorgvuldig houden aan de "Richtsnoeren voor de marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht" van de Europese Commissie.

Het eerste deel van de marktanalyse beoogde de concurrentiesituatie op de retailmarkten terwijl de ex ante regulering, bestemd om de concurrentieproblemen daarop te verhelpen, zal worden opgelegd op wholesaleniveau aangezien dat *"in beginsel minder ingrijpend (is) dan regelgeving op retailniveau en wordt als afdoende beschouwd om (...) mededingingsproblemen op de aanverwante downstreamretailmarkt of markten aan te pakken."* (overwegende 173 EWEC).

Er mag niet uit het oog verloren worden dat meerdere wholesalemarkten wholesaleupstreaminputs voor een bepaalde retailmarkt kunnen leveren, of omgekeerd, één wholesalemarkt wholesale-upstreaminputs voor uiteenlopende retailmarkten kan leveren. De concurrentiedynamiek op een bepaalde markt kan verder worden beïnvloed door aangrenzende markten die geen verticale relatie hebben, bijvoorbeeld in het geval van bepaalde vaste en mobiele markten. (overwegende 171).

Artikel 13. Dit artikel heeft betrekking op de procedure van marktanalyse en op het opleggen, wijzigen of opheffen van corrigerende maatregelen jegens

ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het zet artikel 67, §3, §5 en §6 EWEC en artikel 68, §1, §2, §3, §4, §5 en §6 EWEC om en vervangt artikel 191 van het Mediadecreet.

De volgende stap voor de Vlaamse Regulator voor de Media bestaat erin de gepaste correctiemaatregelen te kiezen om de vastgestelde problemen te verhelpen. Om de regulatoren te begeleiden in hun keuze stelt overwegende 171 EWEC: *"Wanneer de nationale regelgevende instanties een besluit nemen over de specifieke op te leggen corrigerende maatregel, moeten zij de technische haalbaarheid ervan beoordelen en een kostenbatenanalyse uitvoeren, waarbij de mate van geschiktheid om de geconstateerde problemen op retailniveau aan te pakken in acht wordt genomen en waarbij concurrentie op grond van differentiatie en technologie-neutraliteit mogelijk is. De nationale regelgevende instanties moeten de consequenties van het opleggen van elke specifieke corrigerende maatregel in overweging nemen: als een maatregel slechts bij bepaalde netwerktopologieën haalbaar is, kan dat een belemmering vormen voor de uitrol van netwerken met een zeer hoge capaciteit ten bate van de eindgebruiker."*

De Vlaamse Regulator voor de Media moet in principe een of meer correctiemaatregelen kiezen uit de maatregelen waarin de nieuwe artikelen 192/1 tot en met 192/12 voorzien. Toch mag de Vlaamse Regulator voor de Media, uitzonderlijk en mits hij de toestemming van de Europese Commissie heeft, afwijken van deze lijst om een andere correctiemaatregel met betrekking tot toegang en interconnectie op te leggen die meer verband houdt met de aard van het vastgestelde concurrentieprobleem. Bovendien, wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media heeft aangetoond dat de verplichtingen die hadden kunnen opgelegd worden op de overeenstemmende wholesalemarkt het niet hadden mogelijk gemaakt om het te verhelpen concurrentieprobleem op te lossen, kan hij rechtstreeks een correctiemaatregel opleggen op de retailmarkt, conform artikel 191, §3.

Deze maatregelen mogen echter pas beoogd worden wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media, in zijn marktanalyse, eerst heeft vastgesteld dat de retailmarkt in kwestie niet daadwerkelijk concurrerend was en, vervolgens, dat de verplichtingen die hadden kunnen opgelegd worden op de overeenstemmende concurrentiemarkt(en) het niet mogelijk hadden gemaakt om een oplossing aan te reiken voor de vastgestelde tekortkoming op de markt.

De geografische omvang maakt deel uit van de afbakening van de relevante producten- of dienstenmarkt maar kan ook een rol spelen op het ogenblik van de keuze van de correctiemaatregelen aangezien de Vlaamse Regulator voor de Media *"rekening zou moeten houden met de verschillende mededingingsvoorwaarden in de verschillende regio's in (België) en nemen zij in het bijzonder de resultaten van het overeenkomstig artikel 49/1 uitgevoerde geografische onderzoek in acht."* (overwegende 179 EWEC).

Voortaan wordt voorzien in een opzegtermijn om een wholesalereguleringsmaatregel in te trekken. Het is de Vlaamse Regulator voor de Media die de duur en de voorwaarden ervan bepaalt. Overwegende 174 EWEC preciseert dat de Vlaamse Regulator voor de Media in de eerste plaats rekening zou moeten houden *"met bestaande overeenkomsten tussen aanbieders van toegang en toegangvragende partijen die op basis van de opgelegde regelgevingsverplichtingen zijn gesloten"* en vervolgens met *"de mogelijkheid dat marktdeelnemers gebruikmaken van (...) commerciële aanbiedingen betreffende wholesaletoeegang of mede-investering, en met de noodzaak om een langere periode van mogelijke regelgevingsarbitrage te voorkomen."*

De periodiciteit van de marktanalyses is geëvolueerd. Het maximale toegestane interval tussen de marktanalyses werd verhoogd van drie jaar tot vijf.

Overwegende 177 EWEC preciseert dat "(...) een nieuwe marktcyclus van vijf jaar uitsluitend wordt geacht van start te gaan bij indiening van een kennisgeving met een nieuwe beoordeling van de marktafbakening en van aanmerkelijke marktmacht. Louter met een kennisgeving van nieuwe of gewijzigde regelgevende maatregelen die worden opgelegd op basis van een voorgaande en ongewijzigde marktanalyse, wordt niet aan die verplichting voldaan."

Dezelfde overwegende vervolgt evenwel met de stelling dat: "De niet-naleving door een nationale regelgevende instantie van de in deze richtlijn vastgestelde verplichting op gezette tijden een marktanalyse te verrichten, mag op zich niet worden beschouwd als een grond voor de ongeldigheid of niet-toepasselijkheid van bestaande verplichtingen die door die nationale regelgevende instantie voor de markt in kwestie zijn opgelegd."

Een beduidende evolutie van de markt in kwestie kan echter sneller een nieuw onderzoek rechtvaardigen, namelijk vóór de normale deadline van vijf jaar. Toch, om te beantwoorden aan de marktevoluties, is het ook mogelijk om de waaier aan opgelegde correctiemaatregelen aan te passen zonder een beroep te doen op een nieuwe marktanalyse: "Het opleggen van een specifieke verplichting aan een onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht vereist geen extra marktanalyse, maar wel een verantwoording dat de verplichting in kwestie passend en evenredig aan de aard van het probleem op de desbetreffende markt en op de verwante retailmarkt is." (overwegende 178 EWEC).

Artikel 67, §1 EWEC dat de procedure voor een marktanalyse vastlegt, is de enige EWEC-bepaling die gewag maakt van de "nationale mededingingsinstanties", zonder echter de exacte scope te bepalen voor de samenwerking tussen de mededingingsautoriteit en de regulator die "in voorkomend geval" wordt aangemoedigd. In elk geval komt dit niet meer ter sprake in artikel 68, §1 EWEC, dat handelt over de correctiemaatregelen.

De Vlaamse Regulator vraagt de Belgische Mededingingsautoriteit om advies over de manier waarop hij de geografische markt en het relevante product heeft bepaald, in concreto de drie voorwaarden heeft beoordeeld die de toepassing van een ex-anteregulering mogelijk maken en de onderneming(en) met een aanmerkelijke marktmacht op die markt heeft geïdentificeerd. Als dit advies niet binnen 30 dagen wordt afgeleverd, kan de Vlaamse Regulator voor de Media de procedure verderzetten. De overige aspecten van de marktanalyse, waaronder de keuze van de correctiemaatregelen, die een rechtstreekser verband houden met de specifieke eigenschappen van de elektronische communicatiesector, blijven het alleenrecht van de regulator. Deze laatste kan ter zake echter een beroep doen op het advies van de BMA maar dat is vrijblijvend en het vormt geen reden voor onwettigheid van het besluit wegens miskennis van een substantiële vormvereiste indien dat niet gebeurt.

Artikel 14. Dit artikel heeft betrekking op de procedure voor het bepalen van transnationale markten. Het zet artikel 65 EWEC om en vervangt artikel 192 van het Mediadecreet.

De Europese Commissie kan transnationale markten definiëren "Wanneer het door de geografische marktdefinitie is gerechtvaardigd, (...), waarbij rekening moet worden gehouden met alle factoren aan de aanbodzijde en de vraagzijde, in overeenstemming met de beginselen van het mededingingsrecht." (overwegende 166 EWEC). Indien de Vlaamse Gemeenschap betrokken zou zijn, zou de Vlaamse Regulator voor de Media moeten samenwerken met de andere nationale reguleringsinstantie(s) "om de passende reactie van regelgevende aard vast te stellen, onder meer bij het proces van kennisgeving aan de Commissie" (overwegende 166 EWEC).

Buiten de door de Europese Commissie opgelijste markten kan de Vlaamse Regulator voor de Media op dezelfde wijze samenwerken met een of meer van zijn evenknieën indien op hun grondgebieden *"de marktomstandigheden afdoende homogeen zijn om baat te hebben bij een gecoördineerde benadering betreffende regelgeving, bijvoorbeeld wat betreft soortgelijke kosten, marktstructuren of exploitanten, of bij een transnationale of vergelijkbare vraag door de eindgebruikers."* (overwegende 166 EWEC).

Artikel 15. Dit artikel zet artikel 69 EWEC om en vervangt artikel 192/1 van het Mediadecreet. Het heeft betrekking op transparantieverplichtingen die de Vlaamse Regulator voor de Media kan opleggen aan een onderneming met aanmerkelijke marktmacht.

Zoals overwegende 182 EWEC aangeeft, bespoedigt dat type van verplichtingen onderhandelingen, helpt het conflicten te voorkomen en zorgt het ervoor dat de marktpartijen erop vertrouwen dat een dienst niet op discriminerende voorwaarden wordt verleend. Openheid en transparantie van technische interfaces kunnen van bijzonder belang zijn voor de interoperabiliteit.

In paragraaf 2 van artikel 192/1 wordt artikel 69, paragraaf 2 EWEC omgezet wat betreft de verplichting om een referentieofferte te publiceren, in het bijzonder wanneer dat tegelijk met een non-discriminatieverplichting is opgelegd door de Vlaamse Regulator voor de Media.

In paragraaf 4 van artikel 192/1 wordt verwezen naar de richtsnoeren van Berec wat betreft de minimumcriteria voor een referentieofferte. Deze richtsnoeren worden nader omschreven in artikel 69.4 EWEC: *"Teneinde bij te dragen tot de consistente toepassing van verplichtingen tot transparantie, brengt Berec uiterlijk op 21 december 2019, na raadpleging van de belanghebbenden en in nauwe samenwerking met de Commissie, richtsnoeren uit betreffende de minimumcriteria voor een referentieofferte en beoordeelt het deze zo nodig, teneinde deze aan te passen aan de technologische en marktontwikkelingen."* De richtsnoeren in kwestie werden aangenomen op 5 december 2019 en zijn te consulteren op de website van Berec: <https://bereg.europa.eu/>.

Artikel 16. Dit artikel heeft betrekking op de verplichting tot non-discriminatie. Het zet artikel 70 EWEC om en vervangt artikel 192/2 van het Mediadecreet.

Deze bepaling machtigt de Vlaamse Regulator voor de Media uitdrukkelijk om aan een onderneming met een aanmerkelijke marktmacht een non-discriminatieverplichting op te leggen met betrekking tot interconnectie of toegang.

Verplichtingen inzake non-discriminatie moeten er in het bijzonder voor zorgen dat de onderneming ten aanzien van andere aanbieders van gelijkwaardige diensten onder gelijkwaardige omstandigheden gelijkwaardige voorwaarden toepast, en aan anderen diensten en informatie aanbiedt onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke zij voor haar eigen diensten of diensten van haar dochterondernemingen of partners biedt. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan die onderneming verplichtingen opleggen inzake de levering van toegangsproducten en -diensten aan alle ondernemingen, inclusief aan zichzelf, binnen dezelfde tijdspanne, en tegen dezelfde voorwaarden, met inbegrip van de prijs en diensten en door middel van dezelfde systemen en processen, teneinde gelijkwaardigheid op het gebied van toegang te waarborgen.

Volgens overwegende 184 EWEC zorgt dit type van verplichtingen *"ervoor dat ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht geen concurrentievervalsing veroorzaken, met name wanneer het verticaal geïntegreerde ondernemingen*

betreft die diensten verlenen aan ondernemingen waarmee zij op downstreammarkten concurreren."

Zoals overwegende 185 EWEK aangeeft: "Om discriminerend gedrag op grond van andere factoren dan de prijs aan te pakken en te voorkomen, is Equivalence of Inputs (EoI) in beginsel de beste manier om tot doeltreffende bescherming tegen discriminatie te komen."

Overwegende 185 EWEK stelt verder: "Het is waarschijnlijk dat het aanbieden van gereguleerde wholesale-inputs op EoI-basis leidt tot hogere nalevingskosten dan bij andere vormen van verplichtingen inzake niet-discriminatie. Die hogere nalevingskosten moeten worden afgewogen tegen de voordelen van scherpere concurrentie downstream, en van de relevantie van garanties op het gebied van niet-discriminatie in omstandigheden waarin de onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht niet wordt onderworpen aan rechtstreekse prijscontrole. Met name kunnen de nationale regelgevende instanties in overweging nemen dat het aanbieden van wholesale-inputs via nieuwe systemen naar verwachting voldoende netto-voordelen zal opleveren en dat de incrementele nalevingskosten om te waarborgen dat de nieuwe aangelegde systemen aan de EoI-eisen voldoen, lager zijn, zodat er aan het evenredigheidsbeginsel wordt voldaan. Anderzijds moeten de nationale regelgevende instanties ook nagaan of verplichtingen evenredig zijn voor de betrokken ondernemingen, bijvoorbeeld door rekening te houden met de implementatiekosten en mogelijke negatieve prikkels voor de uitrol van nieuwe systemen af te wegen tegen meer incrementele modernisering, indien het eerstgenoemde zou worden onderworpen aan meer beperkende regelgevingsverplichtingen. In lidstaten met een groot aantal kleinschalige ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht kan het onevenredig zijn om EoI aan al die ondernemingen op te leggen."

Artikel 17. Dit artikel heeft betrekking op de verplichting tot het voeren van gescheiden boekhoudingen. Het zet artikel 71 EWEK om en vervangt artikel 192/3 van het Mediadecreet.

Overwegende 186 EWEK preciseert in dit verband dat "Gescheiden boekhoudingen het mogelijk maken overboekingen van prijselementen zichtbaar te maken en stellen de nationale regelgevende instanties in staat de naleving van de verplichtingen inzake non-discriminatie te toetsen."

Artikel 18. Dit artikel heeft betrekking op de toegang tot civieltechnische voorzieningen. Het zet artikel 72 EWEK om en vervangt artikel 192/4 van het Mediadecreet.

Volgens overwegende 187 EWEK zijn "Civieltechnische activa waarvan een elektronische communicatienetwerk gebruikmaakt, van essentieel belang voor de geslaagde uitrol van nieuwe netwerken vanwege de hoge kosten voor het dupliceren van die activa, en de significante besparingen die kunnen worden verwezenlijkt wanneer deze kunnen worden hergebruikt. Daarom is, als aanvulling op de in Richtlijn 2014/61/EU vastgestelde voorschriften inzake fysieke infrastructuur, een specifieke maatregel nodig wanneer civieltechnische activa eigendom zijn van een onderneming die is aangewezen als onderneming met aanmerkelijke marktmacht. Wanneer civieltechnische activa beschikbaar en herbruikbaar zijn, is het effect van de totstandbrengingen van daadwerkelijke toegang tot die activa op de uitrol van concurrerende infrastructuur uiterst positief, en het is daarom noodzakelijk te waarborgen dat de toegang tot dergelijke activa kan worden gebruikt als een op zichzelf staande maatregel voor de verbetering van de concurrentie- en implementatiedynamiek op alle downstreammarkten, hetgeen in overweging moet worden genomen voordat de noodzaak om andere potentiële corrigerende maatregelen op te leggen wordt beoordeeld, en niet enkel als een

aanvullende maatregel op andere wholesaleproducten of -diensten, of als een maatregel die is beperkt tot ondernemingen die dergelijke andere wholesaleproducten of -diensten gebruiken. De nationale regelgevende instanties moeten de waarde van herbruikbare civieltechnische activa bepalen aan de hand van de wettelijk voorgeschreven boekwaarde, zonder de cumulatieve afschrijvingen op het tijdstip van de berekening en geïndexeerd op basis van een toepasselijke prijsindex, zoals de consumentenprijsindex, waarbij gedurende een periode van ten minste 40 jaar volledig afgeschreven, maar nog gebruikte activa worden uitgesloten."

Artikel 19. Dit artikel heeft betrekking op de verplichtingen inzake toegang tot en gebruik van specifieke netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten. Het zet artikel 73 EWEC om en voegt een nieuw artikel 192/5 in het Mediadecreet in.

Overwegenden 188 tot 191 EWEC brengen hierover meer duidelijkheid.

Volgens overwegende 188 EWEC "(zouden) de voorwaarden voor de toegang de omstandigheden (moeten) weerspiegelen die aan het besluit tot investering ten grondslag lagen en onder meer rekening houden met de ontwikkelingskosten, de verwachte aanvaarding van de nieuwe producten en diensten en het verwachte prijsniveau voor de consument."

Overwegende 189 EWEC stelt verder: "Het verplicht opleggen van het verlenen van toegang tot de netwerkinfrastructuur kan verantwoord zijn als een middel om de concurrentie te vergroten, maar de nationale regelgevende instanties moeten de rechten van een infrastructuureigenaar om zijn infrastructuur te eigen bate te exploiteren afwegen tegen de rechten van andere dienstenaanbieders om toegang te krijgen tot faciliteiten die voor hen van essentieel belang zijn om concurrerende diensten te kunnen aanbieden."

In overwegende 190 EWEC staat te lezen dat de regulator, alvorens een dergelijk soort van maatregelen op te leggen, "rekening (zou moeten) houden met de vraag of wholesaletoegang voor elke belangstellende onderneming op redelijke commerciële voorwaarden beschikbaar is, waardoor duurzame concurrentie-uitkomsten voor eindgebruikers op de retailmarkt mogelijk zijn."

In overwegende 191 EWEC staat eveneens te lezen: "Wanneer ondernemingen verplicht zijn om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van specifieke netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten, kunnen dergelijke verzoeken alleen worden afgewezen op basis van objectieve criteria als technische haalbaarheid of de noodzaak om de integriteit van het netwerk te handhaven".[...] "Van een onderneming met verplichtingen inzake machtiging tot toegang kan (daarentegen) niet worden geëist dat zij vormen van toegang verleent die niet onder haar bevoegdheid vallen." Het streven naar het "op korte termijn (bevorderen van) de concurrentie, mag er niet toe leiden dat concurrenten minder gestimuleerd worden om te investeren in alternatieve faciliteiten die op langere termijn voor meer duurzame concurrentie of betere prestaties en meer voordelen voor de eindgebruiker zullen zorgen."

Artikel 20. Dit artikel zet artikel 74 EWEC om en voegt een nieuw artikel 192/6 in het Mediadecreet in. Het artikel is gewijd aan de verplichtingen inzake prijscontrole en kostentoerekening.

Zoals overwegende 192 EWEC aangeeft: "Prijscontrole kan noodzakelijk zijn wanneer uit de analyse van een specifieke markt blijkt dat er sprake is van inefficiënte concurrentie. Met name dienen ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht zich ervan te onthouden zodanige prijzen te hanteren dat het verschil tussen hun detailprijzen en de interconnectieprijzen of toegangsprijzen die zij aanrekenen aan concurrenten die

op detailhandelsniveau vergelijkbare diensten aanbieden, onvoldoende is om een duurzame concurrentie te waarborgen. Wanneer een nationale regelgevende instantie de kosten berekent die worden verricht om een dienst tot stand te brengen waarvoor krachtens de wet een machtiging is verleend, is het wenselijk een redelijke opbrengst toe te staan uit het geïnvesteerde kapitaal, met inbegrip van relevante arbeidskosten en bouwkosten, indien nodig na aanpassing van de waarde van het kapitaal aan de actuele waarde van de activa en de efficiëntie van de bedrijfsvoering. De methode voor het terugverdienen van de kosten moet aangepast zijn aan de omstandigheden, rekening houdend met de noodzaak om efficiëntie, duurzame concurrentie en de implementatie van netwerken met zeer hoge capaciteit te bevorderen en daardoor de voordelen voor de eindgebruikers te maximaliseren, waarbij de noodzaak van voorspelbare en stabiele wholesaleprijzen ten behoeve van alle exploitanten die beogen nieuwe en verbeterde netwerken te implementeren in acht moet worden genomen."

Artikel 21. Dit artikel zet artikel 76 EWEC en bijlage IV om en voegt een nieuw artikel 192/7 in het Mediadecreet in. Het artikel is gewijd aan mede-investeringsafspraken in netwerken met zeer hoge capaciteit die tot aan de gebouwen van de eindgebruiker of het basisstation uit optische-vezelcomponenten bestaan, aangeboden door ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht.

Overwegenden 198 tot 201 geven hierover meer toelichting. Overwegende 198 verduidelijkt in dit verband: *"Aangezien momenteel onzeker is hoe snel de vraag naar breedbanddiensten met een zeer hoge capaciteit toeneemt, en wanneer algemene schaal- en dichtheidsvoordelen zich voordoen, bieden overeenkomsten inzake medeinvesteringen significante voordelen wat betreft het bundelen van kosten en risico's, waardoor kleinere ondernemingen in staat zijn op in economisch opzicht rationele voorwaarden te investeren, zodat duurzame concurrentie op lange termijn wordt bevorderd, onder meer in gebieden waar concurrentie op basis van infrastructuur wellicht niet efficiënt is. [...]"*

Voorbeelden van mede-investeringen, vermeld in paragraaf 1 zijn: het aanbieden van mede-eigendom of lange termijnrisicodeling aan de hand van medefinanciering of van koopovereenkomsten die specifieke rechten van structurele aard meebrengen. Zie overweging 198 EWEC: *"... Die mede-investeringen kunnen verschillende vormen aannemen, waaronder mede-eigendom van netwerkactiva of langetermijn risicodeling door medefinanciering of door koopovereenkomsten"*

Voorbeelden van redelijke voorwaarden betreffende de financiële capaciteit van ondernemingen, vermeld in het eerste punt van paragraaf 5 zijn: de voorwaarde dat potentiële mede-investeerders moeten aantonen dat zij in staat zijn gefaseerde betalingen te doen op basis waarvan de implementatie wordt gepland, of de aanvaarding van een strategisch plan op basis waarvan implementatieplannen voor de middellange termijn worden uitgestippeld.

Aansluitend bij paragraaf 5, 3°, a) kan de bescherming van de mede-investeerders op grond van de specifieke rechten waarvoor zij een financiële bijdrage hebben geleverd, zowel tijdens de aanlegfase als tijdens de exploitatiefase, bijvoorbeeld gerealiseerd worden door het verlenen van onvervreembare gebruiksrechten voor de verwachte levensduur van het netwerk waarin mede-investering plaatsvindt.

De aanbieding waarvan sprake in paragraaf 5, 3°, b) voorziet in flexibiliteit wat betreft de waarde en looptijd van de verbintenissen die door elke mede-investeerder worden aangegaan, bijvoorbeeld door middel van een overeengekomen en potentieel toenemend percentage van de totale eindgebruikerslijnen in een bepaald gebied, waartoe de mede-investeerders zich geleidelijk kunnen verbinden en dat wordt vastgesteld op een niveau per eenheid dat kleinere mede-investeerders met beperkte middelen de mogelijkheid

biedt in te stappen in de mede-investering op wat redelijkerwijs een minimum niveau mag worden genoemd en daarna hun deelname geleidelijk te verhogen, terwijl een adequaat niveau van de oorspronkelijke verbintenissen wordt gewaarborgd.

Artikel 22. Deze bepaling heeft betrekking op de verplichting van functionele scheiding voor verticaal geïntegreerde ondernemingen. Ze zet artikel 77 EWEC om en voegt een nieuw artikel 192/8 in het Mediadecreet in.

Zoals overwegende 202 EWEC herhaalt: *“Met functionele scheiding (...), wil men bewerkstelligen dat alle downstreamexploitanten, met inbegrip van de eigen downstreamafdelingen van de verticaal geïntegreerde exploitant, volledig gelijkwaardige toegangsproducten kunnen worden geleverd.”* Concreet, *“een verticaal geïntegreerde onderneming moet operationeel gescheiden bedrijfseenheden oprichten”*.

Deze verplichting *“kan de concurrentie in verschillende relevante markten (verbeteren) door discriminatie minder aantrekkelijk te maken en door het makkelijker te maken om na te gaan of de niet-discriminatieverplichtingen worden nageleefd en door hierop toezicht te houden.”* (overwegende 202 EWEC).

Gezien de bijzonder grote impact ervan op de beoogde onderneming moet een dergelijke correctiemaatregel vergezeld worden van een hele reeds voorzorgen. *In uitzonderlijke gevallen moet zulke scheiding kunnen worden toegestaan als instrument wanneer men er maar niet in slaagt binnen een redelijke termijn in verschillende markten een situatie te verwezenlijken waarin geen discriminatie plaatsvindt en waar geen of weinig vooruitzicht is op concurrentie op infrastructuurgebied en men reeds een beroep heeft gedaan op een of meer andere maatregelen die eerder geschikt werden geacht. Het is uiterst belangrijk ervoor te zorgen dat met het opleggen van dit instrument de prikkels van de onderneming in kwestie om te investeren in haar netwerk niet worden weggenomen en negatieve gevolgen te voorkomen voor het welzijn van de consument. Het opleggen van functionele scheiding vereist een gecoördineerde analyse van verschillende relevante markten die verband houden met het toegangsnetwerk, in overeenstemming met de marktanalyseprocedure. Bij het uitvoeren van de marktanalyse en het bepalen van de details van de maatregel moeten de nationale regelgevende instanties met name aandacht besteden aan de producten die door de afzonderlijke bedrijfseenheden worden beheerd, rekening houdend met de uitrol van de netwerken en de mate van technologische vooruitgang, die van invloed kunnen zijn op de substitueerbaarheid van vaste en draadloze diensten* (overwegende 202 EWEC).

Artikel 23. Deze bepaling betreft de vrijwillige scheiding door een verticaal geïntegreerde onderneming en zet artikel 78 EWEC om in een nieuw artikel 192/9 van het Mediadecreet.

Zoals overwegende 204 EWEC bepaalt, *“moet de desbetreffende nationale regelgevende instantie een nieuwe analyse uitvoeren van de markten waarop de gescheiden eenheid actief is en dienovereenkomstig verplichtingen opleggen, handhaven, wijzigen of intrekken”*.

Volgens overwegende 206 EWEC *“(kunnen) bindende afspraken (...) voor voorspelbaarheid en transparantie zorgen, doordat het proces van de uitvoering van de beoogde scheiding wordt geschetst, bijvoorbeeld in de vorm van een stappenplan voor de uitvoering met duidelijke mijlpalen en voorspelbare consequenties indien bepaalde mijlpalen niet worden bereikt”*.

Artikel 24. Deze bepaling zet artikel 79 EWEK om en voert in het Mediadecreet een nieuw artikel 192/10 in.

Deze bepaling regelt de beoordelingsprocedure die de Vlaamse Regulator voor de Media moet toepassen wanneer een onderneming met aanmerkelijke marktmacht een aanbod voor mede-investering doet of, wanneer een verticaal geïntegreerde onderneming beslist om alles of een groot deel van haar netwerkactiva voor lokale toegang af te staan aan een afzonderlijke onderneming.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan dergelijke verbintenissen pas bindend maken na een markttest te hebben uitgevoerd, die een raadpleging van de belanghebbende partijen omvat. Na deze stap meldt de Vlaamse Regulator voor de Media aan de onderneming met aanmerkelijke marktmacht of en onder welke voorwaarden haar verbintenissen volledig of deels bindend kunnen gemaakt worden. De procedure beoogd in dit artikel doet in principe niks af van de toepassing van de procedure van marktanalyse en de verplichting om gepaste correctiemaatregelen op te leggen om de eventuele vastgestelde tekortkomingen op de markt te verhelpen. Dat betekent dat de Vlaamse Regulator voor de Media de gevolgen van dit besluit (m.b.t. tot de verbintenissen bindend maken) zou moeten onderzoeken in zijn marktanalyse en deze in overweging zou moeten nemen bij de keuze van de meest passende regelgevingsmaatregelen (overwegende 206 EWEK).

De enige uitzondering op het voorgaande is de veronderstelling dat de Vlaamse Regulator voor de Media verbintenissen inzake mede-investering bindend zou hebben gemaakt en zou hebben beslist om geen verplichtingen op te leggen. Met andere woorden: *"Onverminderd de bepalingen betreffende de regelgevende behandeling van mede-investeringen vormt de aard van de aangeboden afspraken op zich echter geen beperking voor de discretionaire bevoegdheid die aan de nationale regelgevende instantie is verleend om maatregelen te nemen ten aanzien van ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht."* (overwegende 205 EWEK).

Artikel 25. Deze bepaling voegt het nieuwe artikel 192/11 in het Mediadecreet in en zet artikel 80 EWEK om, dat een bijzonder reguleringssysteem invoert voor de zuivere wholesalebedrijven, namelijk voor de *"eigenaren van netwerken waarvan het bedrijfsmodel is beperkt tot het aanbieden van wholesalediensten aan anderen"* (overwegende 208 EWEK). *"Een op wholesalemarkten actieve onderneming die alleen retaildiensten levert aan bedrijven die groter zijn dan kleine en middelgrote ondernemingen, moet (echter) worden beschouwd als een uitsluitend op wholesalemarkten actieve onderneming."* (overwegende 208 EWEK).

Overwegende 208 EWEK licht de redenen toe waarom er wordt voorzien in een minder strikt systeem: *"Bepaalde concurrentierisico's die voortvloeien uit het gedrag van ondernemingen met uitsluitend op wholesalemarkten gerichte bedrijfsmodellen kunnen kleiner zijn dan bij verticaal geïntegreerde ondernemingen, mits het bedrijfsmodel daadwerkelijk uitsluitend op wholesalemarkten is gericht en er geen stimulansen zijn om te discrimineren tussen downstreamaanbieders. De reactie van regelgevende aard moet daarom in evenredige mate minder ingrijpend zijn, maar de mogelijkheid om verplichtingen met betrekking tot een eerlijke en redelijke prijsstelling in te voeren, moet worden behouden. Anderzijds moeten de nationale regelgevende instanties kunnen ingrijpen indien zich concurrentieproblemen voordoen waaronder de eindgebruikers te lijden hebben."*

Artikel 26. Deze bepaling voegt het nieuwe artikel 192/12 in het Mediadecreet in en zet artikel 81 EWEK om, dat beoogt om de migratie van historische kopernetwerken naar netwerken van de nieuwe generatie te bevorderen voor de

ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht, met inachtneming van de rechten en plichten van elk.

"Netwerkeigenaars moeten legacy-netwerken (...) buiten bedrijf kunnen stellen" (overwegende 209 EWEC).

"De nationale regelgevende instanties zouden de bevoegdheid moeten hebben toegangsverplichtingen in verband met het kopernetwerk in te trekken zodra een adequaat migratieproces is vastgesteld en de inachtneming van de voorwaarden en het proces voor de migratie van legacy-infrastructuur is gewaarborgd" (overwegende 209 EWEC).

"Toegangvragende partijen die migreren van toegangsproducten op basis van een legacyinfrastructuur naar een toegangsproduct op basis van een geavanceerdere technologie of geavanceerder medium, moeten, indien zij dit wensen, hun toegang kunnen opwaarderen naar om het even welk gereguleerd product met een hogere capaciteit, maar mogen hier niet toe worden verplicht. In het geval van een opwaardering moeten toegang vragende partijen voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor toegang tot een toegangsproduct met een hogere capaciteit, zoals door de nationale regelgevende instanties in de marktanalyse is vastgesteld." (overwegende 209 EWEC).

Dit artikel doet geen afbreuk aan de beschikbaarheid van gereguleerde producten zoals die door de Vlaamse Regulator voor de Media wordt vereist met betrekking tot de opgewaardeerde netwerkinfrastructuur overeenkomstig de procedures van de ontworpen artikelen 190 en 191.

Artikel 27. Door deze bepaling wordt artikel 83 EWEC betreffende de voorgeschreven controle van retaildiensten omgezet in een nieuw artikel 192/13 van het Mediadecreet.

De hier beoogde tariefmaatregelen betreffen geen wholesalemarkten maar retailmarkten.

De verplichtingen die in uitvoering van dit artikel worden opgelegd, kunnen inhouden dat de aangewezen ondernemingen geen buitensporige prijzen mogen vragen, de toegang tot de markt niet mogen belemmeren, de mededinging niet mogen beperken door middel van afbraakprijzen, geen ongegronde voorkeur voor bepaalde eindgebruikers aan de dag mogen leggen en diensten niet op een onredelijke wijze mogen bundelen.

De maatregelen mogen echter pas beoogd worden wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media in zijn marktanalyse eerst heeft vastgesteld dat de retailmarkt in kwestie niet daadwerkelijk concurrerend was en vervolgens dat de verplichtingen die hadden kunnen opgelegd worden op de overeenstemmende concurrentiemarkt(en) het niet mogelijk hadden gemaakt om een oplossing aan te reiken voor de vastgestelde tekortkoming op de markt.

Paragraaf 3 van artikel 192/13 bepaalt dat de Vlaamse Regulator voor de Media nader kan bepalen welk model en welke boekhoudkundige methodes moeten worden gehanteerd. Het betreft een delegatie met een beperkte draagwijdte die zodanig technisch is dat ervan moet worden uitgegaan dat de Vlaamse Regulator voor de Media, die de betrokken reglementering zal moeten toepassen, ook het best geplaatst is om de betrokken reglementering uit te werken en op te volgen.

Artikel 28. Door deze bepaling wordt artikel 23, §1 en § 3, EWEC betreffende raadpleging en transparantie omgezet in een nieuw artikel 192/14 van het Mediadecreet. De duur van de openbare raadpleging, die voordien maximaal twee maanden bedroeg, wordt geherformuleerd naar minstens dertig dagen, conform

artikel 23, § 1, EWEC. De bepaling verwijst voor de organisatie en het verloop van de raadplegingsprocedures naar een besluit van Vlaamse Regering. Vandaag is die procedure bepaald in hoofdstuk IIibis van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media. Een probleempunt bij de omzetting van artikel 23, § 3, EWEC is de verplichting opgelegd aan lidstaten te zorgen voor de oprichting van een enkel informatiepunt waar inzage verkregen kan worden in alle lopende raadplegingsprocedures. Met een enkel informatiepunt bedoelt de EWEC niet één informatiepunt per nationale regelgevende instantie, maar wel een punt per lidstaat. Om dit voor België te realiseren is een samenwerkingsakkoord tussen de 3 Gemeenschappen en de federale overheid nodig. Artikel 192/14 bepaalt alvast dat de Vlaamse Regulator voor de Media een centraal online informatiepunt opricht waar inzage kan verkregen worden in de lopende raadplegingsprocedures.

Artikel 29. Door deze bepaling worden de artikelen 32 en 33 EWEC omgezet in een nieuw artikel 192/15 van het Mediadecreet. In dit artikel worden de omstandigheden opgesomd waarin de Vlaamse Regulator voor de Media de Europese Commissie, Berec en de nationale regelgevende instanties van de andere lidstaten moet raadplegen.

De procedure voor marktanalyse stelt de Europese Commissie ertoe in staat van de nationale regelgevende instanties de intrekking te eisen van hun ontwerpmaatregelen *“met betrekking tot de regelgevende behandeling van nieuwe netwerkelementen van zeer hoge capaciteit, wanneer Berec de bezwaren van de Commissie deelt”* (overwegende 83 EWEC).

De Europese Commissie kan ook van de nationale regelgevende instanties de intrekking eisen van hun ontwerpmaatregelen *“met betrekking tot de uitbreiding van verplichtingen voorbij het eerste punt van samenkomst of distributie, indien nodig om de hoge en niet-tijdelijke economische of fysieke drempels voor replicatie aan te pakken, ten aanzien van ondernemingen ongeacht of deze zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht”* (overwegende 83 EWEC).

Artikel 30. Door deze bepaling worden de artikelen 12, 13 en 14 EWEC omgezet. Artikel 12 stelt dat het aanbieden van elektronische communicatienetwerken, zoals kabelomroepnetwerken, vrij is mits aan een beperkt aantal voorwaarden voldaan wordt. Een kennisgeving mag opgelegd worden, Berec zal daartoe richtsnoeren publiceren en een databank van kennisgevingen bijhouden. De Vlaamse Regulator voor de Media zal alle ontvangen kennisgevingen aan Berec bezorgen. In uitvoering van artikel 14 EWEC zal de Vlaamse Regulator voor de Media aan ondernemingen die een kennisgeving deden, een verklaring afleveren waarin wordt bevestigd dat die onderneming een kennisgeving heeft verricht, en die de uitoefening van rechten om faciliteiten te installeren en te onderhandelen over interconnectie moet vergemakkelijken.

Artikel 31. Door dit artikel wordt artikel 44.2 EWEC betreffende het gedeeld gebruik van netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten omgezet. Deze bepaling stelt dat de verplichtingen die krachtens artikel 200 §1/1 eerste en vierde lid worden opgelegd door de Vlaamse Regulator voor de Media objectief, transparant, niet-discriminerend en evenredig moeten zijn.

De zinsnede *“doch zulks pas na een passende periode van openbare raadpleging”* wordt uit het eerste lid van artikel 200, §1/1 geschrapt, aangezien eenzelfde passage verderop in het derde lid van dezelfde paragraaf terugkomt: *“De Vlaamse Regulator voor de Media kan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, opleggen na een passende periode van openbare raadpleging waarin alle belanghebbende partijen in staat zijn gesteld hun standpunt naar voren te brengen”*. De zinsnede uit het eerste lid van deze paragraaf was dus dubbelop.

Artikel 32. Door deze bepaling wordt artikel 61.3 EWEK met betrekking tot toegang en interconnectie omgezet. Dit artikel geeft de regelgevende instanties de mogelijkheid, zonder voorafgaande vaststelling van aanmerkelijke marktmacht, ondernemingen te verplichten toegang te verlenen tot hun netwerk. *“Het kan gerechtvaardigd zijn toegangsverplichtingen tot bedrading en kabels uit te breiden tot voorbij het eerste concentratie- of distributiepunt, waarbij die verplichtingen worden beperkt tot punten die zich zo dicht mogelijk bij de eindgebruikers bevinden en een toereikend aantal eindgebruikers kunnen bereiken, indien is aangetoond dat hoge en niet-voorbijgaande fysieke of economische hindernissen duplicatie in de weg staan en leiden tot belangrijke concurrentieproblemen of markttekortkomingen op retailniveau ten nadele van de eindgebruikers. De beoordeling van de replaceerbaarheid van netwerkelementen vergt een marktanalyse die verschillend is van een analyse waarbij aanmerkelijke marktmacht wordt beoordeeld, en de nationale regelgevende instantie hoeft dan ook geen aanmerkelijke marktmacht vast te stellen om die verplichtingen op te leggen. Een dergelijke marktanalyse noopt echter wel tot een adequate economische beoordeling van de marktvoorwaarden, om te bepalen of is voldaan aan de criteria die nodig zijn om verplichtingen voorbij het eerste concentratie- of distributiepunt op te leggen. Zulke uitgebreide toegangsverplichtingen zullen eerder nodig zijn in geografische gebieden waar de businesscase voor de uitrol van alternatieve infrastructuur risicovoller is, bijvoorbeeld vanwege de lage bevolkingsdichtheid of vanwege het beperkte aantal meergezinswoningen. Omgekeerd kan een hoge concentratie aan huishoudens erop wijzen dat het opleggen van zulke verplichtingen niet nodig is. De nationale regelgevende instanties moeten tevens nagaan of dergelijke verplichtingen de positie van ondernemingen die zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht kunnen versterken. De nationale regelgevende instanties moeten toegangsverplichtingen kunnen opleggen aan actieve of virtuele netwerkelementen die worden gebruikt voor dienstverlening op dergelijke infrastructuur, indien de toegang tot passieve elementen economisch inefficiënt of fysiek onuitvoerbaar is, en indien de nationale regelgevende instantie van oordeel is dat zonder een dergelijke ingreep het doel van de toegangsverplichting zou worden omzeild”* (overwegende 154 EWEK).

Artikel 200/1 verwijst naar de richtsnoeren die Berec, met toepassing van artikel 61.3 EWEK uiterlijk op 21 december 2020 zal uitvaardigen waarin de relevante criteria worden omschreven voor het bepalen van: het eerste punt van samenkomst of distributie; het punt voorbij het eerste punt van samenkomst of distributie dat in staat is een voldoende aantal eindgebruikersverbindingen te bereiken zodat een efficiënte onderneming de aanzienlijke obstakels voor replaceerbaarheid kan overwinnen; de uitgerolde netwerken die als nieuw kunnen worden beschouwd; de projecten die als klein kunnen worden beschouwd; en de economische of fysieke belemmeringen voor replicatie die hoog en niet-tijdelijk zijn.

Artikel 33. Door deze bepaling wordt artikel 61.1, 61.2 en 61.6 EWEK omgezet die aan de lidstaten vragen de nationale regelgevende instanties de bevoegdheid te geven, waar nodig, wege het uit eigen initiatief, op te treden om een passende netwerktoegang of interoperabiliteit van diensten, inclusief bijbehorende diensten, te waarborgen.

Wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media overeenkomstig dit artikel ingrijpt, kan hij onder meer:

1. termijnen opleggen waarbinnen onderhandelingen inzake toegang of het realiseren van interoperabiliteit van diensten afgerond moeten worden;
2. de richtinggevende principes inzake toegang of interoperabiliteit van diensten bepalen, waarover overeenstemming moet worden bereikt;

3. indien er geen overeenstemming kan worden bereikt tussen de partijen, de voorwaarden inzake de te verstrekken toegang of te realiseren interoperabiliteit bepalen, die hij passend acht.

Artikel 34. Door deze bepaling wordt artikel 201 gewijzigd.

Punt 1° van dit artikel voegt – in uitvoering van artikel 45.1 EWEC – aan de eerste paragraaf van artikel 201 Mediadecreet toe dat de licenties worden toegekend op basis van objectieve, transparante, concurrentiebevorderende, niet-discriminerende en proportionele criteria.

Punt 2° van dit artikel vormt de omzetting van art. 18 juncto art. 55 van EWEC en voorziet in de verplichte raadplegingsprocedure wanneer wijzigingen worden aangebracht aan bepalingen rond het verwerven of verlengen van erkenningen en het bepalen van frequentieplannen, gezien dergelijke wijzigingen een impact hebben op frequenties en frequentiegebruiksrechten.

In punt 3° van dit artikel wordt paragraaf 3 van artikel 201 – die de toewijzing van radiospectrum aan de VRT regelt – gewijzigd om de bepaling in overeenstemming te brengen met artikel 48.2 EWEC dat enkel de toewijzing van spectrum aan openbare omroepen toestaat voor zover het spectrum noodzakelijk is om doelstellingen van algemeen belang na te streven.

Artikel 35. Door deze bepaling wordt artikel 202 in overeenstemming gebracht met artikel 13 EWEC in samenlezing met Bijlage I, D dat de categorieën van verplichtingen die de lidstaten mogen verbinden aan spectrumgebruiksrechten beperkt. De categorieën vermeld in die bijlage worden ingevoegd in artikel 202, ter vervanging van verplichtingen die niet overeenkomen met de limitatieve lijst in EWEC.

Artikel 36. Door deze bepaling wordt artikel 207 technologie-neutraal gemaakt door de verwijzingen naar kabelomroepnetwerken en van etheromroepnetwerken te vervangen door de generieke term 'elektronische communicatienetwerken'.

Artikel 37. Door deze bepaling wordt het artikel 113 EWEC samen met bijlage XI, 2) EWEC omgezet. Dit artikel heeft betrekking op de interoperabiliteit van digitale televisietoestellen.

Artikel 38. Door deze bepaling wordt artikel 62 samen met bijlage II a) EWEC omgezet. Dit artikel heeft betrekking op voorwaarden die worden opgelegd aan aanbieders van systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 39. Door deze bepaling worden de terminologie en de nummering van de artikelen waarnaar verwezen wordt in de opsomming van de taken van de Vlaamse Regulator voor de Media aangepast, rekening houdend met de voormelde amendementen. Daarnaast wordt in uitvoering van artikel 8.2 EWEC aan artikel 218 §2 punt 8 toegevoegd dat het in kaart brengen van concentraties in de mediasector ook betrekking heeft op de toestand van de markt voor elektronische communicatie. Vervolgens worden in deze bepaling de artikelen 10.2 en 38.2 EWEC omgezet die de lidstaten opleggen ervoor te zorgen dat hun nationale regelgevende instanties zoveel mogelijk rekening houden respectievelijk met de door Berec aangenomen richtsnoeren, adviezen, aanbevelingen, gemeenschappelijke standpunten, beste praktijken en methodologieën en met de aanbevelingen en besluiten door de Europese Commissie aangenomen om de geharmoniseerde toepassing van de EWEC te garanderen. Deze bepaling omvat ook de omzetting van artikel 20.2 EWEC: verschaffen van informatie aan de Europese Commissie die zij nodig heeft om haar taken uit te voeren.

Artikel 40. Door deze bepaling worden de artikelen 26 en 27 EWEC omgezet. Dit artikel heeft betrekking op de beslechting door de Vlaamse Regulator voor de Media van geschillen tussen ondernemingen met betrekking tot de verplichtingen die

voortvloeien uit deel V van het Mediadecreet. Paragraaf 2 van dit artikel heeft betrekking op de beslechting van grensoverschrijdende geschillen en het raadplegen van Berec in dit verband.

Artikel 41. Door deze bepaling wordt een nieuw artikel 223/1 ingevoegd, om artikel 3.2 EWEC om te zetten. Dat artikel somt, in willekeurige volgorde weergegeven, de algemene doelstellingen die de nationale regelgevende instanties en andere bevoegde instanties, zoals de Vlaamse Regering bij het toewijzen van spectrum, moeten nastreven bij het uitoefenen van bevoegdheden die in het toepassingsgebied van de EWEC vallen. De overname van die doelstellingen in het mediadecreet is aangewezen, omdat de proportionaliteit van de maatregelen die krachtens de bepalingen van het mediadecreet die de EWEC omzetten moet worden beoordeeld aan de hand van die doelstellingen.

Artikel 42. Dit artikel bevat de omzetting van de artikelen 20 en 21 EWEC. De Vlaamse Regulator voor de Media kan voortaan informatie opvragen aan alle natuurlijke en rechtspersonen die aan het Mediadecreet onderworpen zijn, en niet meer enkel aan omroeporganisaties, dienstenverdelers en aanbieders van netwerken. Ook aanbieders van videoplatformdiensten kunnen bijvoorbeeld om informatie gevraagd worden. De informatievraag van de Vlaamse Regulator voor de Media zal wel steeds in verhouding moeten staan tot de betrokken taak van de Regulator waarvoor de informatie nodig is, en de Regulator zal steeds aan de bevroegde moeten meedelen voor welk specifiek doel de gevraagd informatie zal worden gebruikt.

Dit artikel voegt tevens een vijfde en zesde lid toe aan artikel 234 van het Mediadecreet. Artikel 20 EWEC stelt uitdrukkelijk dat *"wanneer (...) de verzamelde informatie voor de nationale regelgevende instanties, andere bevoegde instanties en Berec niet volstaat om hun reguleringstaken uit hoofde van het Unierecht uit te voeren, kan die informatie worden gevraagd aan andere relevante ondernemingen die actief zijn in de sector elektronische communicatie of in nauw verbonden sectoren"*. Om ook informatie te kunnen opvragen aan ondernemingen actief in de mediasector, is deze nog toegevoegd aan het nieuwe zesde lid van artikel 234.

Artikel 43. Dit artikel bevat in het algemeen bepalingen om de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit wijzigingsdecreet conform te maken aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (Verordening(EU) 2016/679). Dit artikel vormt de rechtsgrond waarop de betrokken organisaties bepaald in §1, zich kunnen baseren bij het verwerken van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van dit decreet. Het verwerken van persoonsgegevens door het Departement Cultuur, Jeugd en Media (de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst met toepassing van paragraaf 1) en door de Vlaamse Regulator voor de Media is noodzakelijk in de uitvoering van de taken van algemeen belang die hun bij hun oprichting zijn toegewezen (art. 6, e) AVG). In dit verband kan verwezen worden naar het Besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, artikel 24 en artikel 30.

Daarbij wordt tevens uiteengezet welke categorieën van persoonsgegevens verwerkt worden, en op welke betrokkenen deze gegevens betrekking kunnen hebben.

Conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan strikt noodzakelijk. Voor wat betreft bestuursdocumenten van de Vlaamse Overheid wordt in het algemeen reeds aan deze voorwaarde uitvoering gegeven door Afdeling 5. "Beheren, bewaren en vernietigen van bestuursdocumenten" van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Art. III.81, §2 van het Bestuursdecreet bepaalt daarbij dat voor elke

categorie van bestuursdocumenten beheersregels worden opgesteld die o.m. een bewaartermijn en een definitieve bestemming (vernietiging ofwel een permanente bewaring) bevatten. Art. III.82, §2 bepaalt dat de categorieën van bestuursdocumenten en de selectieregels in het centrale register van de Vlaamse overheid (het serieregister dat online beschikbaar is) worden gepubliceerd. Het is naar deze regels dat in dit artikel verwezen wordt.

Art. III.87 van het Bestuursdecreet bepaalt daarbij dat voor elke categorie van bestuursdocumenten selectieregels worden opgesteld die o.m. een bewaartermijn en een definitieve bestemming (vernietiging ofwel een permanente bewaring) bevatten. Deze selectieregels worden gepubliceerd in het informatiebeheersplan dat online beschikbaar is. Het is dit informatiebeheersplan waarnaar in dit artikel §5 verwezen wordt. Hieruit volgt dat de verwerkingsverantwoordelijken vermeld in §1 een informatiebeheersplan moeten bijhouden en publiceren voor zover dit nog niet is gebeurd.

De dataclassificatie en de richtlijnen waarvan sprake in paragraaf 4 worden opgesteld door het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid. Dit stuurorgaan werd opgericht door het Bestuursdecreet (artikel III.74, tweede lid, 3°).

Het Informatieclassificatiemodel (<https://overheid.vlaanderen.be/informatieclassificatiemodel>) heeft als doel om een gestandaardiseerd beleid te voeren op het gebied van informatieclassificatie en informatiebeveiliging bij de Vlaamse instanties. Dit model betreft een loutere aanbeveling.

Ondertussen is echter ook het informatieveiligheidsplan voor de Vlaamse Overheid goedgekeurd door dit stuurorgaan (zitting van 3 december 2020), zie 201203_03_368_SVIIB Strategie - Informatieveiligheidsbeleid. Dit document legt ook op dat 'De Algemene Vo Norm, het gebruik van de Vo informatieclassificatie en de conformiteitstoets dienen bindend te zijn voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid in scope van deze strategie.', en dat de informatieclassificatie zal worden verankerd in regelgeving. Dit is echter nog niet gebeurd, en de dataclassificatie is daarom op heden slechts een aanbeveling. Doordat dit in het decreet wordt opgenomen wordt van het Departement CJM een bijkomende inspanning verwacht, in die zin dat zij deze documenten zal moeten naleven.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media,

Benjamin DALLE